

ဖေဖေကြီးညာတယ်

၆-၇-၉၈

ဒေါ်မြရွှေသည်သမီးမြမြသက်ကိုဂရုဏာသက်စွာကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်-
'တိတ်ပါသမီးရယ် အမေစိတ်မကောင်းအောင်ငိုမနေပါနဲ့ကွယ်၊အမေကကိုယ်သမီးကို
စိတ်မချနိုင်လွန်းလို့သာပြောမိတာပါ'

'အို အမေဟာကလွန်လွန်းတယ် တဆိတ်ရှိလဲဒီအကြောင်း၊တဆိတ်ရှိလဲဒီအကြောင်း၊ဒီအတိုင်း
သာဆိုရင်သမီးအိမ်မှာတောင်မနေချင်တော့ဘူး၊ရောက်ရာပေါက်ရာထွက်သွားလိုက်ချင်တော့တာဘဲ'

'ဒီမှာသမီး အမေက အလကားပြောနေတာမဟုတ်ဘူး အကြောင်းရှိတယ်
အားလုံးဟာသမီးအတွက်ပြောနေရတွေ စောစောက သမီးပြောတာတွေကိုလက်ခံတယ်၊သမီးမှန် ပါတယ်၊
၆နှစ်သမီးထဲကမွေးလာတာရယ်၊အမေ့မှာနောက်ထပ်ကလေးမရတော့တာရယ်ကြောင့် ကိုဘသက်က
သမီးကိုတကယ်ဘဲသမီးအရင်းလိုချစ်ရှာတယ်။ငါ့သမီးကလဲအဖေအရင်းလိုဘဲ၊ဒါတွေ
ကိုအမေအသိဆုံးပါလားသမီးရယ်၊အမေစိတ်ချလို့ဘဲ သမီးနဲ့သမီးအဖေကိုထားထားပြီး၊ညအိပ်ညနေ
ကုန်ကူးတဲ့အလုပ်အကိုင်လုပ်ရတာပေါ့၊အရေးကြီးတာကိုသမီးနားမလည်တာသိရဲ့လား'

မြမြအိမ်ကမျက်ရေများကိုလက်ကိုင်ပုဝါလေးနှင့် သူတ်လိုက်ပြီး 'သမီး မသိဘူး'

'အေး အမေပြောမြမယ်နားထောင်၊ ကိုဘသက်ဟာပထွေးဆိုတာကိုဒီအရပ်ကလူတွေအကုန်သိ
တယ်၊သမီးသိတယ်ဆိုတာသာသမီးကိုမပြောကြတာ၊အနေအထိုင်ကိုတော့မျက်စေ့ဒေါက်ထောက်
ကြည့်နေကြတာဘဲ။ပြီးတော့ အမေတို့ကအိမ်ငှား၊အိမ်တွေကဟိုဘက်ရောဒီဘက်ရောရှိနေတာ၊ကြားလဲကြားရ
တယ်၊ချောင်းကြည့်လို့လဲရတယ်၊သမီးကငယ်စိတ်မကုန်သေးတော့ ဖအေအလုပ်သွားခါ
နီးနမ်းနေကြနမ်းလိုက်တာဘဲ၊ဒါပေမဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကကြတော့တစ်မျိုးမြင်သွားပြီး၊မယားပါသမီးက
ပထွေးကိုနမ်းတယ်ဖြစ်သွားရော၊ဘာလို့ပြောသလဲဆိုတော့ အရင်တုန်းကသမီးက၆နှစ်သမီး၊ အခု
တစ်ဆယ်ငါးနှစ်ကျော်လာပြီ၊ကိုယ်လုံးကိုကြည့်ရင်အပျိုကြီးတစ်ယောက်လို့ထင်ကြမယ်၊ထွားတယ်
မဟုတ်လား ပြောကြမည်'

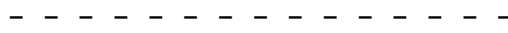
'ပြောကြည့်ပါလား ပါးကွဲသွားမှာပေါ့'

'ဟုတ်ပါပြီးအမေထင်တဲ့အတိုင်းဘဲ၊သမီးကမဟုတ်တာပြောတော့မခံနိုင်ဘူး၊ဒီတော့အိမ်နီးချင်း
ရန်ဖြစ်ကြမယ်၊ရန်ဖြစ်ရင်အိမ်ရှင်ကနှင်ချနေတာ အကွက်ဆိုက်သွားမှာပေါ့၊ကဲတွေးလိုက်ရင်ဖြစ်လာ
မဲ့အကြောင်းတွေက ရင်လေးစရာတွေချည်းပါလား သမီးလေးရယ်၊အမေတို့မှာပိုတဲ့ပိုက်ဆံလေးကို
အမေ့အလုပ်မှာရင်းထားရတာ၊နောက်ထပ်အိမ်ငှားဘို့ဘယ်မှာလဲစပေါ် ငွေ၊အခုဒီမှာကလျှပ်စစ်မီးရော
ဘုံဘိုင်ရော၊အကုန်အဆင်ပြေတယ်၊ရန်ဖြစ်လို့အိမ်ကနှင်ထုတ်ရင်၊ပြဿနာစတင်မှာကသမီးရဲ့ပညာရေးဘဲ၊
၁မေးပွဲကနီးနေပြီ၊ရှစ်တန်းကအစိုးရစစ်လွယ်တာမဟုတ်ဘူး၊ကျူရှင်ကလဲရှိသေးတယ်၊ကဲ
အမေပြောတာသဘောပေါက်ပြီလားသမီး'

'သဘောပေါက်ပါပြီ အမေသမီးဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေပါမယ်'

'ဒီမယ်အခုပြောတာတွေကိုသမီးဖေမသိစေနဲ့နော်၊သမီးအဖေကညနေဖက်ဆိုအရက်ကလေးနဲ့နဲ့
ထွေလာတတ်တော့သူကစိတ်ဆိုးပြီးရမ်းမှာလဲကြောက်ရသေးတယ်။ အော်ပြီးတော့မနက်ဖန်အမေ
မော်လမြိုင်သွားဖြစ်ရင်၊ညဖက်ကိုမသောင်းရွှေတို့အိမ်သွားအိပ်ညည်းအဖေကိုတော့အမေဘဲပြောပြထားလို
က်မယ်၊ကဲပြန်ကြရအောင်'

သားအမိနှစ်ယောက်စကားကိုအိမ်မှာပြောလျှင်ခြေရင်းခေါင်းရင်းကြားမှာစိုး၍ဈေးဘက်ထွက်ပြောရခြင်းဖြစ်၏။ဒေါ်မြရွှေမှာသမီးကိုသာဖိ၍ဆုံးမနေရ၏။ကိုယ်တိုင်ကယောက်ျားကိုဘသက်ကိုမယုံကိုဘသက်ကသူမကိုမြမြအိအဖေငုတ်တုတ်ထား၍ကြာကူလီရိုက်ယူခဲ့ခြင်းကြောင့်ပင်တည်း။

ဒေါ်မြရွှေမော်လမြိုင်သွားပြီးဒုတိယနေ့ဖြစ်၏။ကိုဘသက်မှာလက်သမားဆရာကြီးဖြစ်၍ရှစ်နာရီခန့်အိမ်မှထွက်ရသည်။ယခုလိုအမေခရီးထွက်နေသည့်နေ့များတွင်မြမြအိကျောင်းတက်လျှင်အိမ်ကိုတံခါးသော့ပိတ်၍သွားရ၏။ယခုလိုရက်မျိုးတွင်ကိုဘသက်မှာအလုပ်ဆင်းနောက်ကျရ၏။အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်မြမြအိမှသူ့လိုချင်သောပစ္စည်းများကိုအမေမရှိသည့်အခိုက်ကိုဘသက်ကိုပူဆာမှရတတ်သောကြောင့်၊ အလုပ်မသွားမှီမရမက ခွဲနေတတ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

ကိုဘသက်မှာလည်းမိန်းမမသိအောင်စုထားမမျှပိုက်ဆံမှာထိုကလေးမနှင့်ပင်ကုန်ရသည်။သို့သော်ကိုဘသက်ကျေနပ်သည်။တန်ရာတန်ဖိုးမှာသူ့အာသာပြေဘို့ကောင်မလေးကိုကိုင်တွယ်နမ်းရှုံ့ခြင်းသည်သူ့အဖို့အရသာပင်။

အခုလဲ

‘အဖေကြီးကလဲ အိပ်ပုတ်ကြီးနေလိုက်တာ၊သမီးချက်ပြုတ်နေတာဘယ်သိပါမလဲလို့၊ဒေါ်ကြီးကမနက်ဈေးထွက်တော့၊အစောကြီးတစ်ခါထဲသူနဲ့ဈေးလိုက်ပြီးဝယ်ခဲ့တာလေ၊ဒါကြောင့်အစောကြီးကျက်တာပေါ့၊ငါးခုငါးပိကောင်ကြော်ထားတာ၊အဖေကြီးကြိုက်တတ်မှန်းသိလို့စားလေ’

‘စားပါတယ်သမီးရဲ့၊ငါ့သမီးကဖအေအတွက်တော့၊တကယ်ကိုအလိုက်သိတာ၊ဒါကြောင့်သမီးကိုချစ်နေရတာ။’

ကိုဘသက်ကလက်ဆေး၍လက်သုတ်ပုဝါကိုယူလိုက်ရင်းကုန်း၍ပန်းကန်များသိမ်းနေသောမြမြအိ၏တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်နှင့်မတန်အောင်၊အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင်ဆူဖြိုးစပြုနေပြီးဖြစ်သောတင်သားဖူးဖူးကြီးကိုအားပါးတရကြည့်လိုက်သည်။

‘အော် အဖေကြီးကိုပြောစရာရှိသေးတယ်နေအုံး၊ ဒါတွေသိမ်းပြီးမှပြောမယ်’

မြမြအိက ပန်းကန် များဆေးနေရင်းမှသူ့အမေပြောသောဆုံးမစကားများကိုသတိရကာပြုံးလိုက်မိသည်။အမေကလဲအလိုက်ရန်ကော၊ ဟုအထင်သေးမိသည်။မြမြအိအဖို့မိန်းကလေးသဘာဝ အလှအပအတွက်ပစ္စည်းများဝယ် ဘို့ရန်ငွေမှာပွတ်သီးပွတ်သပ်လုပ်မှသာလျှင်ပူဆာသမျှရ ရသည်ကိုသူတစ်ယောက်ထဲသာနားလည်ပေသည်။

‘သမီးရေ မြန်မြန်ဆေးဟေ့ အဖေကြီးနောက်ကျနေအုံးမယ်’ ကိုဘသက်ကအိမ်ခန်းအတွင်းမှလက်တန်းမပါသောပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင်သတင်းစာဖတ်ရင်းမှလှမ်းအော်ပြောလိုက်၏။

မြမြအိသည်လက်စသတ်ဆေးကြောပြီးရေစိုလက်ကိုသုတ်ရင်း၊သူ့မအခန်းတွင်းဝင်ကာမျက်နှာကိုအရင်တို့ဘတ်လေးနှင့်ပွတ်သတ်မှုန်းချယ်ပြီးမှကိုဘသက်ရှိရာအခန်းအတွင်းသို့အပြေးကလေးဝင်လာပြီး၊လက်ထဲမှသတင်းစာကိုယူလိုက်ခါ၊ ပေါင်ပေါ်ထိုင်လိုက်ရင်း။

‘အဖေကြီး သမီးလေခေါက်ထီးကိုရောင်းလိုက်တော့မလို့’

‘သမီးဆောင်းနေတဲ့ခေါက်ထီးအနီကလေးကိုလား၊ဘာလို့ရောင်းမှာလဲအသစ်ကြီးရှိသေးတာရော’

‘ဟင့်အင်း သမီးချာလီထီးဝယ်မလို့ အဲဒါ လိုတာအဖေကြီး စိုက်’

‘ခက်တာဘဲ အဖေကြီးအလုပ်ကငွေတွေမရှင်းရသေးဘူး သမီးရဲ့’

မြမြသက်သည်ကိုဘသက်ကိုမျက်နှာကလေးဒေါင့်ကပ်ခါတစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ၊

‘အိုမရှင်းလဲ အဖေကြီးမှာဒီလောက်ကတော့ရှိပါတယ်။’ စိတ်ဆိုးသော အမူအရာနှင့် နှုတ်ခမ်းလေး ကိုစု၍ခေါင်းကိုခါရင်းကိုဘသက်ပေါင်ပေါ်တွင်ဘေးစောင်းထိုင်နေရာမှ ကိုယ်ကိုလှဲ၍ကိုဘသက် ပေါင်လုံးကြီးများပေါ်တွင်သူမပေါင်ကိုထပ်လိုက်ပြီး၊ ကိုဘသက်ကိုကြောပေးထားရင်း၊

‘ဟင့်အင်း ပေးရမှာဘဲ သူများတွေ့ချာလီထီးဆောင်းနေကြတာ၊ သမီးလဲဆောင်းခြင်တာပေါ့လို့ နော်’ ဟုမူနွဲ့နွဲ့နှင့်ပြောရင်း၊ ခါးကိုပါနွဲ့၍တင်ပါးကြီးကိုနွဲ့ရမ်းနေလေရာ၊ ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ နောက်ကိုလျောသောကြောင့်တင်ပါးမှာလဲလျောလိုက်၍သူ၏ပေါင်ရင်းသို့ရောက်သွားလေ၏။ ဆက်တိုက်မရပ် မနားဘဲဖင်ကိုနွဲ့နေသောကြောင့်ပူနွေးအိစက်သောတင်သားစိုင်တို့ကသူ၏ဆီးခုံကိုပွတ်ချေနေသလိုဖြစ်နေ၏ ။

‘အိုသမီးကလဲ ကွာအဖေကြီးမှာ အခုလလက်ဖက်ရည်တောင်ချေတာသောက်နေရတာ’

‘ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း အဖေကြီးညာတာပါ’

ကိုဘသက်စကားပြောရင်းပေါင်နှစ်လုံးကိုမသိမသာကားထားပေးရာ၊ သူမပေါင်များမှာလည်းသူ ပေါင်ပေါ်တွင်တင်ထားခြင်းကြောင့်ကားကားလာရင်းသူ၏လိင်တန်ကြီးမှာ၊ သူမ၏ဖင်အကွဲကြောင်း ထဲသို့အလျားလိုက်မြှုတ်ဝင်သွား၏။

မြမြအိသည်သူမ၏ဖင်ကြားထဲမှရုတ်တရက်ပူနွေးမာတောင့်သောအတွေ့အထိကြောင့် ဆတ်ကနဲ လန့်သွားသည်။ သို့သော် ကျောင်းပြန်ဘတ်(စ်)ကားပေါ်တွင်လူကြပ်ချိန်တွေ့နေကြအတွေ့အကြုံ မှန်းသိလိုက်ရ၍မကြောက်တော့ဘဲ၊ ချာလီထီးရရှိရေးအတွက်သာခေါင်းကိုခါရမ်းရင်းဖင်ကိုနွဲ့ရင်းနှင့် တတွတ်တွတ်ပူဆာနေလိုက်သည်။ ကိုဘသက်မှာသူမကိုပြန်ပြောဘို့အာရုံမရောက်တော့ဘဲ၊ သူမ၏ပူနွေးအိစ က်သည်ဖင်နှစ်လုံးကြားထဲသို့သူ၏လိင်တန်ကြီးလုံးဝနစ်မြှုတ်ဘို့အရေးကိုသာပေါင်ကိုကားလိုက်စုလိုက်မသိ မသာလုပ်ရင်းကြိုးပမ်းနေမိ၏။

မြမြအိကကျောဘက်မှစကားပြန်မလာမခြင်းမရပ် ဟုဆုံးဖြတ်ထားလိုက်သည့်အလားပို၍ပြင်းပြင်း လှုပ်ရှားရင်းပါးစပ်မှလည်း ‘ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း မရဘူး၊ အဖေကြီးတစ်ရာငါးဆယ်မပေးမချင်း၊ သမီးမဆင်းဘူး ကျောင်းလဲမတက်ဘူး ဒါပဲပေးမှကိုဆင်းမှာ ပေး’

တဖြေးဖြေးနှင့်သူမ၏ဖင်နှစ်ချမ်းမှာသူ၏ဆီးခုံကိုငုံမိလာပြီး၊ သူ၏လိင်တန်ကြီးမှာအရင်းမှအဖျားထိ ခြောက်လက်မခွဲလုံးလုံးဖင်ကြားထဲသို့အလျားလိုက်မြှုတ်ဝင်နေရင်းမှ ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ အပေါ် ဘက်သို့ကန်ကန်တက်နေ၏။

‘သမီးကလဲကွာ ဒီခေါက်ထီးကလဲမိုးလုံတာဘဲ ကွာ မိုးလုံဘို့လိုရင်း ဘဲဟာ’ ပါးစပ်မှအာရုံလွဲစေ ရန်ပြောရင်း၊ သူ၏လက်နှစ်ဘက်ကသူမ၏ပေါင်ထွားထွားနှစ်လုံးကိုဘေးနှစ်ဘက်မှနေ၍ညှပ်ပြီးတွန်းထားလေ ရာသူမကအိစက်စက်ဖင်ကြီးကိုနွဲ့၍ခါလိုက်တိုင်းဖင်သားနှစ်ဘက်ကလိင်တန်တစ်ခုလုံးကို ပလာယာဖြင့်ညှစ်သလိုညှစ်မိနေရာကိုဘသက်မှာအသက်ရှူများများလာပြီးလိင်တန်ကြီးမှာတဆတ် ဆတ်နှင့်ဖြစ်လာရာ၊ မြမြအိမှာလည်းအတွေ့အာရုံအရသူမ၏ဖင်ကြားထဲမှပူနွေးသောအချောင်းရှည် ကြီးမှာကြီးမားလာရုံသာမကတဆတ်ဆတ်နှင့်ခေါင်းငြိမ်သလိုတွန်းထိုးလှုပ်ရှားလာသဖြင့်ကြောက် သွားပြီးလျှင်၊ ရုတ်တရက်မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ရာ ကိုဘသက်ပုဆိုးမှာထောင်နေပြီး တဆတ်ဆတ် လှုပ်ရှားနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

ဆန့်တင်ငုံဖြစ်သွားရသောကြောင့်ကိုဘသက်ကဉာဏ်ဆင်လိုက်ပြီးမျက်လုံးမကိုမှိတ်၍၊ ပါးစပ်မှ ကျွတ်ထိုးကာအသံထွက်၍ငြီးငြူနေလိုက်ရာ၊

သူမမှာကိုဘသက်မျက်နှာကိုတစ်လှည့်ထောင်နေသောအရာကိုတစ်လှည့်မျက်လုံးဝိုင်းကလေးနှင့်
ကြည့်နေပြီးဘာလုပ်လို့လုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေသောကြောင့်ပါးစပ်မှစိုးရိမ်တကြီးနှင့်၊

‘အဖေကြီး အဖေကြီး ဘာဖြစ်နေတာလဲဟင် ဒုက္ခဘဲ မေးလို့လဲမရဘူး အဖေကြီး’

‘အား ကျွတ် ကျွတ် အား’

‘အဖေကြီးဘာဖြစ်တာလဲလို့ သမီးမေးနေတယ်လေ အဖေကြီး’

‘အား နာလိုက်တာ သမီးရယ်’

‘ဟင် ဘယ်ကနာတာလဲ အဖေကြီး ဗိုက်ထဲကလား’

‘မ မဟုတ်ဘူး သမီးရဲ့ အား ကျွတ် ကျွတ် မနေ့ကအဖေ့တပည့်ကပျဉ်ချောင်းကို
မအယူလိုက်အဖေကနောက်ဖက်ပြန်လှည့်တော့ ပျဉ်ချောင်းထိပ်နဲ့ ထိုးမိပြီးနာတာ’

‘ငိုက်ကိုလား အဖေကြီး’

‘မဟုတ်ဘူး သမီးရဲ့ ဟိုဟာကိုလေ အိုက္ခာ အဖေကြီးဘယ်လိုပြောရမှန်းမသိတော့
ဘူး အဖေကြီးသေးပေါက်တဲ့ဟာကွာ လီးကိုပေါ့’

‘အို’

‘ဟုတ်တယ် သမီးရဲ့ အဲဒါနဲ့ဘဲ အဲဒီလမ်းထိပ်ကဗမာဆေးဆရာကြီးကိုသွားပြတော့
အကြောလွဲသွားတာလို့ ပြောပြီးဆေးလိမ်းပေးလိုက်လို့ ယောင်ကိုင်းနေရာကအခုအ
ယောင်ကျသွားတာ အား ကျွတ် ကျွတ် အခုသမီးတက်ထိုင်လိုက်တော့ အကြော
ပြန်တင်သွားပြီထင်တာဘဲ တအားနာတယ် အား’

‘အဲဒီလိုဆို ဆေးဆရာကြီးဆိုပြန်သွားရမှာပေါ့’

‘သူ့ဆေးခန်းကညနေမှဖွင့်တာ သမီးရဲ့ ဒါပေမဲ့ အဖေ့ကိုဆေးပေးလိုက်ပါတယ်
အား နာလိုက်တာ သမီးရယ် ရွှေခန်းက အဖေ့တိုက်ပုံညာဘက်အိတ်ကပ်ထဲမှာ
ဆေးရှိတယ်သမီးရဲ့ သွားယူလိုက်စမ်းပါ’

မြမြအိသည်အိမ်ရှေ့ခန်းသို့အပြေးကလေးထွက်သွားရာ-

‘တွေ့လား သမီး၊အထုပ်ကလေးနဲ့ သမီးလက်ဝါးထဲကိုအဲဒီအမှုန့်နဲ့လေးထည်
လိုက်နဲ့နဲကလေးနော်’

‘တွေ့ပြီ အနီမှုန့်လေးတွေမှုတ်လား’

‘အင်းဟုတ်တယ် လက်ဝါးထဲကိုနည်းနည်းထည်ပြီးပြီလား’

‘ပြီးပြီလေ’

‘ပြီးရင် အုံးဆီလေးနဲ့ထည်ပြီးလက်ဖဝါးနှစ်ဖက်ကိုနာနာပွတ်’

မြမြအိပြန်ဝင်လာသောအခါသူမမျက်စိကိုပြန်မှိတ်ထားရင်းမျက်နှာကိုရှုံ့ထားပြီးကုလားထိုင်ဘေး
ကြမ်းပြင်ပေါ်မှသူတို့လင်မယားအိပ်သောအိပ်ရာပေါ်သို့ရွှေရန်ကုလားထိုင်နောက်မှီကိုအားပြုထရင်း၊

‘သမီးဆေးလိမ်းရအောင် အဖေကြီးအိပ်ရာပေါ်ကိုရွှေပေးမယ်’

‘ဟင်အင်း သမီးမလိမ်းချင်ဘူး၊ အဖေကြီးဟာ အဖေကြီးလိမ်းလေ’

သူကအိပ်ယာပေါ်သို့ဝုန်းကနဲပစ်လွဲချလိုက်ပြီးလျှင်မသိမသာလေးခါးကိုကော့ထားလိုက်ရာ၊သူ့
လိင်တန်ကြီးမှာတန်းမတ်ထောင်ထနေလေသည်။

‘အဲဒီအကြောကခါးကြောနဲ့ပါဆက်နေတာသမီးရဲ့၊အဖေကြီးထိုင်လို့ကိုမရတော့ဘူး၊လေများဖြတ်သွားမ
လားမပြောတတ်ဘူး ကျွတ်ကျွတ်’

သူမကရုံမဲ့နေသောသူမျက်နှာကိုတစ်လှည့်မတ်ထောင်နေသောအရာကြီးကိုတစ်လှည့်ကြည့်ရင်းက
စိတ်ကိုဆုံးဖြတ်လိုက်၍ဘေးတွင်ဆောင်ဆောင်ထိုင်လိုက်ပြီး။

‘လိမ်းပေးရမှာက အဲဒီဟိုဟာ ဟိုဟာ’

‘အေးလေ အဲဒီလီးကိုလိမ်းရမှာ၊ အား မြန်မြန်လိမ်းပေးစမ်းပါသမီးလေးရယ်၊အဖေကြီးတော့နာ
တာနဲ့ သေရလိမ့်မယ်’

မြမြအိမ်ကပုဆိုးကိုဆွဲလှန်လိုက်ရာပါးပျဉ်းထောင်ထနေသော မြေဟောက်ကြီးအလား၊မာန်တင်း
တုန်ခါနေသည့်လိင်တန်ကြီးကိုအံ့ဩကြောက်ရွံ့စွာကြည့်ရင်း၊ရင်များတလုပ်လှုပ်ဖိုထလာ၏။
ကြောက်စိတ်နှင့်ကိုင်ကြည့်ချင်သည့်စိတ်များကလွန်ဆွဲနေ၏။နောက်နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်၍ရဲဆေးတင်လိုက်ပြီး၊
လက်နှစ်ဖက်နှင့်ဖမ်းကာဆုတ်လိုက်ရာ၊အကြောကြီးများပြိုင်းထနေသောပူငွန်းငွန်းလိင်တန်
ကြီးမှာငါးရှည်ကြီးတစ်ကောင်လိုလက်ထဲတွင်ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေ၏။သူမအဖို့ဘဝတာတွင်သူမ၏
လက်ကောက်ဝတ်နီးပါးကြီးထွားတုတ်ခိုင်သောလိင်တန်ကြီးမှာအလွန်ထူးဆန်နေ၏။မဲနက်တောက်
ပြောင်၍ရှေ့လျားလှသောအမွှေးများကြားမှတန်းမတ်ထောင်နေသောညိုတုတ်တုတ်လိင်တန်ကြီးမှာ၊
သူမ၏လက်တဆုတ်စာမကကြီးထွားလှသည်အတွက်အတင်းဖိ၍ကိုင်ထားရသည်မှာစီးစီးပိုင်ပိုင်နှင့်အရသာရှိ
သလောက်၊လက်ဖဝါးမှတဆင့်ရှိန်ကနဲပူငွန်းသောအမွှေးခါတ်ကတစ်ကိုယ်လုံးရှိအကြော
ပေါင်းစုံအတွင်းသို့ပျံ့နှံ့စိမ့်ဝင်သွားရသည့်အတွက်ရင်ထဲတွင်ဖိုကနဲဖြစ်ခါ၊နှုတ်ခမ်းလေးများတုံ့ရီလှုပ်
ရှားလာရလေသည်။လက်နှစ်ဖက်ဆင်၍ဆုတ်ထားသည်ထက်၊တစ်လက်မခွဲခန့်ပိုထွက်နေသေးသည်
လီးထိပ်ဖျားကြီးမှာ၊သူမလက်ထဲမှအတန်ကြီးထက်ပိုမိုကြီးမား၍ဘုလုံးလုံးကြီးဖြစ်နေပြီး၊တဖက်တ
ချက်လန်နေသည့်အရေခွံအောက်မှနီညိုရောင်သန်းခါတင်းပြောင်လျက်ထိပ်ဝတွင်အပေါက်ကလေး
ပွင့်နေသည်ကို မှင်သက်မိခါငေးကြည့်နေမိရှာသည်။

‘ဟုတ်ပြီ သမီး ဟုတ်ပြီ၊ လက်နှစ်ဘက်နဲ့ခပ်တင်းတင်းဆုတ်ပြီးအထက်အောက်မြန်မြန်ပွတ် ဟုတ်ပြီ
အား ဟုတ်ပြီ’

‘အဖေကြီး နာလို့လား ဟင်’

‘မနာပါဘူး သမီးရဲ့ နာနာပွတ်လိုက်မှ ပူလာပြီး သက်သာလာတာ’

‘ဖြစ်စကတော်တော် နာလားဟင် အဖေကြီး’

‘နာတာပေါ့ သမီးရယ်’

‘ဟုတ်မှာ ခုကိုထိပ်ဖျားမှာ မန်းတွေခဲပြီး ဖူးရောင်နေတာဘဲ အနာစကြီးပွင့်နေတာတောင်သွေး
ပွတ်တွေကအောင်းနေတုံးဘဲ ထိပ်ကြီးတစ်ခုလုံးညိုမဲနေတာဘဲ၊အရေခွံတောင်လန်နေပြီ’ မြမြအိ
သည်လီးကြီးကိုဖွဖွလေးဆုတ်၍ပွတ်သပ်ပေးရင်း၊လီးဒစ်ကားကားကြီးကိုအနာထင်နေရှာသည်။

‘သမီးကလဲကွာ အဲဒါအနာမဟုတ်ဘူး သမီးရဲ့ လထစ်ကြီးပါ’

‘ဘာ လထစ်ကြီးဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ် သမီးရဲ့’

‘ဟီဟီ အဖေကြီးလီးကအဆန်းဘဲ သူများတွေဟာလိုမဟုတ်ပေါင်’

ကိုဘသက်သည်မြမြအိယောက်ျားနှင့်တွေ့ဘူးပြီ ဟုထင်မှတ်ခါထိပ်ထိပ်ပြာပြာနှင့်

‘သမီး သမီးတွေ့ဘူးလို့လားဟင်’

‘တွေ့ဘူးတာပေါ့’

မြမြအိ၏ပေါင်တစ်လုံးကိုဆုပ်ကိုင်လှုပ်ခါရင်း၊ ‘ဘယ်မှာတွေ့ဘူးတာလဲ’

‘အော် အဖေကြီးကလဲ အလန်တကြားနဲ့၊ သမီးကျောင်းမှာ အိမ်သာတက်နေတုံး၊ ကျောင်းသား တစ်ယောက်သေးလာပေါက်တာကို မြင်ဘူးတာ’

‘တော်ပါသေးရဲ့ သမီးရယ် အဖေကြီးကရီးစားတွေများရှိနေပြီးလားလို့’

‘ဟွန့် အဖေကြီးဘဲရှောက်ရှက်တွေ့နေ၊ သမီးကအငယ်လေးရှိသေးတာ၊ ဘာမှန်းလဲမသိဘူး၊ အခုမှ အဖေကြီးကိုသနားလို့ လီးဆိုတာကိုမြင်ဖူး၊ ကိုင်ဖူးတာ’

ကိုဘသက်မှာစကားပြောရင်းနှင့် မြဲမြဲအိလက်ဖဝါးနုနုလေးနှင့် သူ၏လီးတန်ကြီးအား ဆုတ်ကိုင်၍ ပွတ်သပ်နေသည့် အရသာကိုခံစားနေရာမှတက်ကြွလာသည့် ကာမစိတ်ကြောင့် သူ့ခါးကိုအပေါ် သို့တစ်ချက်ကေ ၇ ပင်ထိုးလိုက်ပြီး။ ‘အင်း ဟင်း ဟင်း သမီးရယ် အဖေကြီးလီးကိုခပ်တင်းတင်းလေး ဆုတ်ပြီး

ပွတ်ပေးစမ်းပါ သမီးလုပ်နေပုံနဲ့တော့ တစ်နေကုန်တောင် ဆေးဆီတွေလီးထဲဝင်မှာမ ဟုတ်တော့ဘူး’

‘အို အဖေကြီးကလဲ သမီးကအဖေကြီးလီးတအားနာသွားမှာစိုးလို့၊ သာသာလေးပွတ်ပေးနေတာကို’
‘သမီးကလဲကွာ အကြောတွေထဲဆေးစိမ့်ဝင်သွားဘို့ အဓိကဘဲဥစ္စာ၊ နာနာပေါ့၊ အဖေအောင်ခံပါ မယ်၊ အထက်အောက်မြန်မြန်ပွတ်၊ ဟုတ်ပြီ အား သမီးကလဲကွာ၊ လက်ကိုအထက်နားတိုး၊ အဲ ဟုတ်ပြီ၊ ထိပ်ဖျားကအရေခွံကြီးလန်ကျသွားအောင် ဖြဲချရတယ်သမီးရဲ့၊ လထစ်ကြီးပေါ်လာရင်ပြန်ဆွဲ တင် အဲ အဲ ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ အဲဒီအတိုင်းဆက်လုပ်ပေးလေ သမီးရဲ့’

ကိုဘသက်ကမသိမသာ ဝှင်းတိုက်နည်းကိုသင်ပေးလိုက်ရာ၊ မြဲမြဲအိလေးမှာ၊ မရဲတရဲ၊ မထိတထိ လေးကိုင်ရင်းဝှင်းတိုက်ပေးနေရာက၊ လီးကြီး၏ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုကိုတအံ့တဩကြည် နေမိရာ သည်။ လက်ကလေးနှင့် လထစ်ကြီးတဝက်လောက်တွင်ဖုံးအုပ်နေသည့် အရေခွံကိုဆွဲချလိုက်ရာ၊ အရေခွံဖြဲကျ လာပြီး၊ ကိုဘသက်၏မိန်းမပေါင်းစုံကို အကြိမ်ကြိမ်လိုးခဲ့၍ နို့ညိုရောင်သန်းကာလုံးထစ်နေသည့် လထစ်ကြီးက တင်းပြောင်ပြူးထွက်လာသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည့် အတွက်တစ်ဖန်လထစ်ကြီးပေါ် သို့အရေခွံကိုဆွဲတင်လိုက် ရာလက်ဆုပ်ကလေးထဲ၌ လထစ်ကြီးက စွတ်ကနဲမည်ခါ ဝင်သွားသည်ကို

အထူးအဆန်းဖြစ်ခါစိတ်ဝင်စားသွားပြီး၊ နောက်ထပ်တစ်ဖန်ခပ်တင်းတင်းလေးဆုတ်၍ ဖြဲချပေးလိုက် ပြန်ရာ၊ လထစ်ကြီးကပြူးထွက်လာပြီး၊ ဖြဲချလိုက်သလို အရေခွံနှင့် လီးတန်ကြီးကတပြေးညီဖြစ်သွားရခါပွင့်ခါနီ နှိပ်ပွင့်ကြီးကဲ့သို့ လီးတန်ကြီးထက်ပိုမိုကြီးမား၍ ဖုထစ်လုံးကြွတက်နေသည့် အတွက်၊ နှစ်ခြိုက် သဘောကျစွာ ဖြဲလိုက်စုလိုက်နှင့် လီးကြီးကိုခပ်တင်းတင်းဆုတ်ခါ ဝှင်းတိုက်ပေးနေမိရာသည်။

‘အား ဟုတ်ပြီ၊ ဟုတ်ပြီ၊ လထစ်ကနေအရင်းထိပွတ်ဆွဲ အင်း ကောင်းလိုက်တာ၊ သမီးရယ် ဒါမှဆေးကစိမ့်ဝင်ပြီး အကြောတွေမြန်မြန်ပွင့်မှာ။ ဒါနဲ့ သမီးမြင်ဘူးတဲ့လီးနဲ့ အဖေကြီးလီးနဲ့ ဘာ တွေမတူလို့လဲ သမီးရဲ့’

‘အို ဘာတွေလျှောက်မေး နေမှန်းလဲမသိဘူး’

‘သမီးဘဲ စောစောကတော့ အဆန်းဘဲဆို၊ ပြောစမ်းပါအုံး သမီးရဲ့ သိရတာပေါ့’

မြဲမြဲအိသည် အဖေနှင့် သမီးဆိုသော အသိဖြင့် ရိုးရိုးသားသားကိုဘသက်လီးကြီးကိုဆုတ်ကိုင်၍ ဝှင်းတိုက်ပေးနေမိသော်လည်း၊ တပြေးပြေးနှင့် ရင်သဲဖိုလှိုက်လက်ထဲတွင်တင်းတင်းမာမာပူနွေးနွေး ကြီးနှင့် ကိုင်ရတာ အရသာရှိလှသည် လီးကြီးကိုစူးစိုက်ကြည့်နေရင်းက

‘အဖေလီးကြီးကအတုတ်ကြီးရယ် နဲတာကြီးမဟုတ်ဘူး’

‘ဟုတ်လို့လား သမီးရဲ့’

‘ဟုတ်တာပေါ့ သမီးလက်နဲ့ ဆုတ်ထားရတာကို မဆန့်မပြဲနဲ့’

‘တအားဆုတ်ပေါ့ သမီးရဲ့’

‘ဆုတ်ထားတာဘဲ အဖေကြီးရဲ့လီးကိုကကြီးတာ၊ဟိုလီးကသေးသေးငုတ်စိလေး၊ပဲမြစ်လေးလိုဘဲ အဲဒါဘာဖြစ်လို့လဲဟင် အဖေကြီး’

‘မွေးကထဲက လူစဉ်မမှီလို့ပေါ့ သမီးရဲ့’

‘သနားပါတယ်နော်၊သူ့လီးထိပ်ဖျားကလဲစုလုံးလုံးလေး၊ကလေးရွှေပန်းလေးအတိုင်းဘဲ။ အဖေ ဟာကြီးကတော့မနဲပါဘူး၊ ပြူးပြူးကြီး၊သပြေသီးကြီးကြနေတာဘဲ၊ရဲမှဲ့နေတာ’

မြမြအိသည်လက်ကလေးနှင့်လမွှေးဘုတ်သိုက်ကြီးကိုပွတ်သပ်ဆွဲကြည့်နေရင်းက

‘ဒီအမွှေးတွေသာ သမီးဆံပင်တွေဆိုရင်သိပ်ကောင်းမှာ၊အကြေကောက် ကောက်စရာမလိုဘူး လှိုင်းတွန့်လေးတွေနဲ့၊ချစ်စရာလေးတွေ ပြောင်ချောချောနဲ့ ကိုင်လို့ကောင်းတယ်၊’

‘ကိုင်ပေါ့ သမီးရယ် အဖေကြီးဟာဘဲ ပိုက်ဆံပေးရတာမှတ်လို့’ ကိုဘသက်သည်မြမြအိ၏လီးကိုကိုင်တွယ်ရာတွင်ရဲတင်းလာမှုကိုကြေနှပ်အားရခါ၊ကာမဆန္ဒတွေတက်ကြွတသည်ထက်တက်ကြွလာလေသည်။

မြမြအိလေးသည်လည်းလီးကြီးကိုအားရပါးရဆုတ်ကိုင်၍စိတ်ပါလက်ပါကိုဘသက်ခိုင်းထားသည့်အတိုင်း မှန်မှန်လေးဝှင်းတိုက်ပေးနေလေသည်။နူးညံ့သောလက်ကလေးနှစ်ဘက်နှင့်တင်းတင်းဆုတ်ကိုင်၍ဝှင်းတိုက်ပေးမှုကိုမျက်စိမှိတ်၍အရသာခံနေရာမှလီးကြီးမှာပိုမိုတင်းမာဖောင်းကြွလာလေသည်

မြမြအိလေးသည်လည်းလီးကြီးကိုအားရပါးရကြီးကိုင်ရင်း၊ ‘အ အဖေကြီး’

‘ဟင် ဘာလဲသမီး’

‘သမီးဆေးလိမ်းပေးတာသက်သာရဲ့လား’

‘သက်သာပါတယ်သမီးရဲ့၊ ဘာပြုလို့လဲ’

‘သမီးလက်ထဲမှာ လီးကြီးကပူလာပြီ၊ တအားပိုကြီးလာတယ်၊လီးဘေးကအကြောကြီးတွေက လဲတအားတင်းဖောင်းပြီး ဒိတ်ဒိတ် ဒိတ်နဲ့ တိုးလာလို့၊ အကြောတွေပြတ်ကုန်မှာစိုးပြီးလက်နဲ့ တအားဆုတ်ထားရတယ်၊ဒီကြားထဲ ဟို ဟို လထစ်ကြီးကလဲတအားဖောင်းကားပြီးထိပ်ဝကအရေတွေစီးထွက်လာတာချောကျိကျိနဲ့ ဒုက္ခဘဲ ပွတ်ရလွန်းလို့ အရေခွံနဲ့သမီးလက်ပေါ်မှာ၊အဖြူမြတ်လေးတွေစုပုံနေပြီ၊ သမီးလက်လဲညောင်းလှပြီ’

‘ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ အဲဒါ အကြောတွေပွင့်လာတာ၊ သမီးရဲ့ကောင်းတယ်၊ကောင်းတယ် မြန်မြန်လေးဆွဲဆွဲချစမ်းပါ၊မြန်မြန်လေး အိုး ကျွတ် ကျွတ်ကောင်းလိုက်တာသမီးရယ်၊တကယ်ကိုအကြောတွေပွင့်သွားရင် ထိပ်ဝကအရေတွေပန်းထွက်လာလိမ့်မယ်၊အဲဒီအခါကြတော့မှ လက်မလွှတ်လိုက်နဲ့၊ တအားဆုတ်ပြီး ဟိုက် ဟိုက် အားအား အီး ထွက် ထွက် ထွက်ကုန်ပြီ သမီးရေ’

ကိုဘသက် ပြောနေရင်းမှာပင် သူမလက်ထဲမှလီးကြီးသည်၊မူလထက်ပိုမိုဖောင်းကားပြီး၊ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ လှုပ်ခါရင်းက သုတ်ရေများပန်းထွက်လာရာ၊မြမြအိလေးကကိုဘသက်ပြောထားသည့်အတိုင်းလက်နဲ့တအားဆုတ်၍ဆက်တိုက် ဝှင်းဆောင်ပေးလိုက်ရာ၊ ဖြူဖွေးသောအရေများအရှိန်ပြင်းစွာပန်းထွက်သွားပြီး၊ နောက်မှဖြူဖွေးပြစ်ခဲသောသုတ်ရေအဖတ်ဖတ် အနှစ်အခဲများ ပြစ်ကနဲ ပြစ် ကနဲ ပန်းထွက်လာပြန်ရာ၊လီးကြီးထဲမှအရေများပန်းထွက်ပုံကို အထူးအဆန်းသဖွယ် စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည် သူမ၏ပါးပြင်မို့မို့၊နှာခေါင်းဖျားနှင့်မေးစိတို့တွင်အပြစ်လိုက်လရေများစင်သွားရသော်လည်း လက်ကိုမလွှတ်ရဲဘဲတအားဆုတ်ကိုင်၍ အရင်းထိဆက်တိုက်ပွတ်ဆွဲပေးနေရာ၊ လီးတန်ကြီးမှာတဆတ်ဆတ်လှုပ်ခါရင်းမှ လက်ကျန်လရေများကိုဖြစ်ညှစ်ထုတ်ချလိုက်သည့်အတွက်၊ သူမ၏လက်ကလေးများပေါ်တွင်အပြစ်လိုက် အပြစ်လိုက်တင်နေလေသည်။

‘သမီး လက်မလွတ်နဲ့အုံးနော် နဲ့နဲ့တော့ သက်သာသွားပါပြီ ဒါပေမဲ့ နာနေသေးတယ်’
‘အဖေ အရေတွေကပူနွေးနွေး ပြစ်ချဲ့ချဲ့ကြီး သေးလဲမဟုတ်ဘူး၊ ညှိစို့စို့လိုလို စိမ်းရွှေရွှေလိုလို အနံ့ကလဲတမျိုးဘဲ ဘာတွေလဲဟင်’ မြမြအိသည်လက်မောင်းအိုးလေးနှင့် နှာတွဲလဲခိုစီးကျလာ သည် လရေများကိုပွတ်သုတ်ရင်းမေးလိုက်၏။

‘အေးပေါ့သမီးရဲ့ အကြောကထုံးနေတော့ အဲဒီအရေတွေကပိတ်နေတာ၊ အခုမှထွက်လာတာ၊ ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် သမီးလေးရယ်၊ ငါ့သမီးသာမရှိခိုက်ဆိုအဖေသေတောင်သေမလားဘဲမသိ ဘူး၊ အဲဒီအရေတွေကိုလရေ လို့ခေါ်တယ်၊ သမီးရဲ့ မိန်းမတွေအတွက်အားသိပ်ဖြစ်တဲ့ အရေပေါ့၊ သမီးရဲ့ ယောက်ျားတို့အဆီအနှစ်တွေလေ၊ အခုကြည့်ပါလား အဆီအနှစ်တွေထုတ်ပြစ်လိုက်ရလို့ အဖေလီးကြီးပျော့ကျသွားတာ ခုနတုံးကနဲ့တူသေးလား’

‘ဟုတ်တယ်နော် ငါးရှည်ကြီးကိုင်နေရသလိုဘဲ ချောကျိကျိနဲ့ လီးကြီးက သေးလဲသွားတယ် ပျော့စိစိ ပျော့စိနဲ့’

‘သမီးတို့အတွက် အားဆေးအဆီအနှစ်တွေ ထွက်သွားတာကို သမီးရဲ့’
‘အားဖြစ်တယ် ဟုတ်လား ဟီဟီ အဖေကြီးကလဲ ဘယ်လိုအားဖြစ်တာလဲ’

‘အော် ငါ့သမီးကငယ်သေးတော့ ဘယ်သိမလဲ၊ အင်းအင်း လထစ်ကြီးကိုပွတ်ပေးပါသမီးရယ်၊ အေး အေး ဒီလိုလေသမီးရဲ့မိန်းမတွေရဲ့အသားကိုဝင်းဝါစို့ပြေစေတယ်၊ အသာအရေနုဖတ်တောက်ပြောင် လာပြီးတော့ တင်တွေ၊ နို့တွေကို ထွားကြိုင်းစေတယ်၊ အသက်လဲရှည်တယ်၊ ရောဂါလဲကင်းတယ်’
‘လိမ်းရတာလား’

‘မဟုတ်ဘူးလေ မျိုချရတာ၊ ဒါမှမဟုတ် ဖင်ထဲအဲ ဖင်မဟုတ်ဘူးလေ ဟိုဟာပေါ့ သမီးရယ် စောက်ဖုတ်ပေါ့ အေး အဲဒီထဲထည့်ရတယ်’

‘ဟင် အဖေကြီးကလဲ ရှက်စရာကြီး’
‘ဘယ်နှယ် ရှက်ရမှာလဲ သမီးရဲ့၊ ကျန်းမာတဲ့ဟာ လုပ်ရမှာပေါ့၊ ကဲ ယောက်ျားနဲ့မိန်းမ၊ မိန်းမကပို အသက်ရှည်တယ်ဆိုတာ ကြားဖူးလား’

‘အင်း ဟင်း ကျောင်းမှာ ကျန်းမာရေးဟောပြောပွဲတုံးက ကြားဖူးတယ်၊ အဲဒါဘာဖြစ်လဲ’
‘အဲဒီမိန်းမတွေက ဒီလရေတွေ တချို့ကမျို၊ တချို့ကစောက်ဖုတ်ထဲကနေကိုယ်ထဲထည့်ထားလို့ ပေါ့သမီးရဲ့၊ ကဲ သမီးအမေဆို ခရီးထွက်တာလဲခဏ ခဏ တစ်ခါမှဖျားလလို့နာလို့ ဆေးခန်းသွား ရတယ်မရှိဘူး၊ အဖေက သုံးဆယ်ရှစ်၊ သမီးအမေကလေးဆယ်၊ အဖေထက်တောင်ကြီးသေးတယ်၊ အဖေဆိုတာ တစ်လတစ်ခါလောက် နေမကောင်းဖြစ်တတ်တာ သမီးအသိဘဲမဟုတ်လား’

‘အင်း ဟုတ်တယ်နော် အမေဖျားတာ သမီးတစ်ခါမှမတွေ့ဘူး ဘူး’
‘အဲဒါပြောတာပေါ့ သမီးရဲ့ သမီးအမေဆို ညတိုင်းလရေကို စောက်ဖုတ်ထဲထည့်တယ်၊ တစ်ခါ တစ်လေကျတော့ မျိုချတယ်’

မြမြအိက သူမလက်ထဲတွင် တစစမာလာသော လိင်တန်ကြီးကို ပွတ်သပ်ဆုတ်နယ်ပေးရင်း၊ ပါးစပ် ကလေးအဟောင်းသာ နှင့် နားထောင်နေ၏။ ပါးပြင်၊ နှာခေါင်းနှင့် မေးစေ့တို့တွင် လရေများ ပေကျံနေသလို လက်နှစ်ဖက်တွင် လဲရွဲနစ်နေလေသည်။

‘ဘယ်လိုမျိုချတာလဲ ဟင်’

‘လီးကြီးကိုပါးစပ်နဲ့စုပ်တာပေါ့သမီးရဲ့၊ သမီးအမေဆိုရင် ညအိပ်ယာဝင်တိုင်း လီးကိုစုပ်ပြီးမှအိပ် တာ၊
စောက်ဖုတ်ထဲကျတော့လီးကိုထည့်ပြီးပန်းထဲပေးလိုက်တော့ ဝင်သွားတာပေါ့၊ သမီးအမေဆို
တညလောက်လရေမမျိုရဘူး၊ စောက်ဖုတ်ထဲထည့်ရတော့ဘူးဆိုရင် အဖေ့ကိုတအားစိတ်ဆိုတာ’

‘အဖေ ဒီ ဒီလီးကြီးကမာလာပြန်ပြီ’

‘အေး အဲဒါ အကြောကောင်းကောင်းမပွင့်သေးဘူးသမီးရဲ့၊ နာနာလေးပွတ်ချေပါ၊ ဒီဝေဒနာကြီးနဲ့
ဆိုအဖေအလုပ်သွားလို့မဖြစ်သေးဘူး၊ ဒီရောဂါကသေနိုင်တယ်၊ ဆရာပေးလိုက်တဲ့ဆေးကိုတနေ့ကုန်လိမ့်မှဖြ
စ်မှာ သမီးဒီနေ့ကျောင်းမတက်နဲ့တော့’

‘ကလေးတွေကိုသူတို့လေးတွေကိုမညှစ်နဲ့ဂွေးတက်သေတတ်တယ်ဆိုတာဒါမျိုးလားအဖေကြီးဟင်’

‘အေးပေါ့သမီးရဲ့ ပွဲချင်းပြီးကိုသေနိုင်တာပေါ့၊ ဒါနဲ့နေပါအုံး၊ သမီးအမေပြောတာ၊ သမီးအသက် ဟာ
၁၄နှစ်ထဲမှာမဟုတ်လား’

‘ဘယ်ကလာဟုတ်ရမှာလဲ၊ အမေက သမီးအသက်ကိုအမြဲတမ်းငယ်ငယ်ပြောနုတာ၊ ဘာလို့မှန်း
ကိုမသိဘူး၊ သမီးအသက်ကအခုဆိုရင် ၁၅နှစ်ပြည့်ဘို့ နှစ်လဘဲလိုတော့တယ်’

‘ဟင် ၁၅နှစ်’

‘ဟုတ်တယ်လေ ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ၁၅နှစ်ဆိုရင် သမီးနို့လေးတွေကငယ်နေတယ်’

‘အို အဖေကြီးကလဲဘာတွေရှောက်ပြောနေမှန်းမသိဘူး’

‘အံ့မယ် ရှောက်ပြောနေတာမဟုတ်ဘူးဗျ၊ သူ့အသက်အရွယ်နဲ့သူ့နို့ဟာကြီးသင့်သလောက်မကြီး
ဘူးဆိုရင်နို့ကင်ဆာဖြစ်ပြီး နို့ဖြတ်ပြစ်ရမှာမတော်ရင်လူပါသေနိုင်တယ်ဗျ၊ သိရဲ့လား၊ အဖေ့ကိုမရှက်
ရဘူးသမီးရဲ့၊ အပျိုအရွယ်လေးဆိုတာနို့အုံလေးလုံးကြွနေမှလှတာပေါ့၊ သမီးရဲ့စောစောကလရေ
တွေနုမြောလိုက်တာကွ။ သမီးလရေမျိုပြီးစောက်ဖုတ်ထဲထည့်လိုက်ရင် သုံးလေးရက်အတွင်း နို့
တွေရောဖင်ကြီးရောပူးကားပြီး၊ အသားအရေတွေပါစိုဝင်းလာမှာ ကဲပါ အဖေ့ကိုမရှက်စမ်းပါနဲ့’

သူက သူမနို့အုံလေးကိုပက်လက်အိပ်နေရက်မှလှမ်းကိုင်ပြီး ဆုတ်ချေလိုက်သည်။

‘အို အဖေကြီးကလဲယားလိုက်တာ ဘာလုပ်မလို့လဲ’

‘အော် ငါ့သမီးလေးအတွက်စိတ်ပူလို့ပါ ဒီနားနဲ့နဲ့တိုးပါအုံးသမီးရဲ့၊ တကယ်ကိုအရွယ်နဲ့မလိုက်
နို့ကပြားချပ်ချပ်လေး၊ မအေကြီးကလဲ စီးပွားရေးဘဲ၊ သမီးကြဘာမှလုပ်မပေးဘူး’ ကိုဘသက်သည်
ရရှိလာသောအခွင့်အရေးကိုလက်လွတ်မခံတော့ဘဲ၊ ပကတိရိုးသားဖြူစင်လှသည် သမီးလေးမြဲမြဲအိကိုမိမိရရ၊
တိတိကျကျ၊ လိုးနိုင်ရန်အတွက်၊ ကာမဆန္ဒရမက်ဇောများကြွတက်လာစေရန်၊ အကွက်ချစီစဉ်
ရင်းပါးစပ်ကလဲပြောလက်ကလဲတင်ပခုကိုခပ်တင်းခင်းဆုတ်၍ကိုယ်လုံးလေးကိုဆွဲယူလိုက်ပြီး၊

ကြယ်သီးများကိုဖြုတ်ခါနို့အုံလေးများကိုဘော်လီပေါ်မှသရွေ့နှင့် မသိမသာဆုတ်နယ်ပေးနေလေသည်

‘အို အဖေ အဖေကြီးကလဲ ဖယ်ပါ၊ ဘာတွေရှောက်လုပ်နေမှန်းမသိဘူး။ ယားတယ်၊ ယားပါတယ်
ဆိုနေမှ၊ အိုးနာတယ် အဖေကြီးရဲ့ တအားမဆုတ်နဲ့’ မြဲမြဲအိသည်ပါးစပ်မှတတွတ်တွတ်ညီးညူရင်း
ကိုယ်လုံးလေးမှာတဆတ်ဆတ်တုံရီလှုပ်ရှားလာလေသည်။

ကိုဘသက်ကလက်မှတရွေ့လှုပ်ရှားပေးရင်းပါးစပ်မှလည်း၊ ‘သမီးရယ်ဒီလိုအရွယ်ကိုရှင်မြီးဝတ်
တုံးဘဲလားနို့အုံတွေလွတ်လွတ်လပ်လပ်ထွားကြိုင်းလာအောင်ဘာရာဇီယာဝတ်ရတယ်၊ အမေကြီး
ကဝယ်မပေးဘူးလား’

‘ဟွန်း ဝယ်ပေးပါလိမ့်မယ် အားကြီး ရှိတာလေးတွေဝတ်လိုက်ပါအုံး သမီးရယ် တဲ့’ ‘ဟင်္ဂ်
ဒါနဲ့များသမီးရယ်အဖေကြီးပြောရောပေါ့၊မှန်းစမ်းနို့မှာအကြိတ်တွေဘာတွေများရှိနေလို့လား’

‘ရှိတာပေါ့ အဖေကြီးရဲ့ ရှိတာမှ နှစ်ဘက်စလုံးမှာရှိတာ’

‘ဟင်း အဖေကြီးထင်တဲ့အတိုင်းဘဲ’

‘ဘာပြုလို့လဲ ဟင်’

‘နို့ကင်ဆာဆိုတာ အဲဒီလိုအဖုအကျိတ်တွေကစဖြစ်တာသမီးရဲ့’

‘ဟင် ဒီလိုဆို အဖေကြီးစမ်းကြည့်ပါအုံး ဒုက္ခပါဘဲ’

‘ရှင်မြီးကတအားကြပ်နေတာ ဘယ်လိုလုပ်စမ်းမလဲ ချွတ်လိုက်ပါလား’

‘ဟာ အဖေကြီးကလဲအောက်ကနေအပေါ်ပင်လိုက် ရတဲ့ဟာကို’

‘သမီးဟာက တင်ပါးဖုံးနေတာ မလွယ်ဖူးသမီးရဲ့ ထမီအောက်ရောက်နေတယ်’

ကိုဘသက်သည် ခါးတစ်ဝိုက်မှာ တရွရွလုပ်ရင်း ပြောလိုက်ရာ။

‘အဖေကြီး ဖါသာရအောင်တင်၊ ဒီမှာသမီးလက်မအားဘူး၊ လီးကတအားကြီးလာနေပြန်ပြီ၊လက်
လွတ်လို့မရဘူး’ ဟုပြောရင်းမြမြအိသည်သူမ၏ဖင်ကြီးကို၊ ကိုဘသက်၏လက်မောင်းရင်းနားရောက်
သည်အထိထိုးပေးလိုက်သည်တွင်၊ ကိုဘသက်သည်ထမီစလေးကိုအသာဖြို၍ရှင်မြီးစကိုအပေါ်သို့
တဖြေးဖြေးဆွဲပင်တင်သွားရာ၊နို့အုံလေးနှစ်ခုနှင့်ကြပ်ထစ်နေပြန်သည်။ အားစိုက်၍မရမကပင်တင်
လိုက်မှ မြတ်ကနဲ ချုပ်ရိုးပြုတ်သံနှင့်အတူ ကျစ်လျစ်လုံးမို့သည်၊ နို့လေးနှစ်လုံးမှာ ကိုဘသက်
လက်အောက်သို့ အိကနဲ ရောက်သွားလေသည်။မြမြအိမှာကိုယ်လုံးလေးတွန့်ကနဲဖြစ်သွားရင်း
ကိုဘသက်ကို ခေါင်းလေးငဲ့ကြည့်ခါမျက်စောင်း လေးထိုးလိုက်ပြီး၊

‘ချုပ်ရိုးတွေပြုတ်ကုန်ပြီ အသာလုပ်တာမဟုတ်ဘူး’ ဟုညီးညှသံလေးနှင့်ပြော လိုက်ရာ၊

‘သမီးကလဲကွာ ဒီလောက်ကြပ်နေတာအဖေကြီးအသစ်ဝယ်ပေးမှာပေါ့၊ စုတ်စမ်းပါစေ’ ဟုပြော
ရင်း၊အကြမ်းပုပ်လုံးသာသာ၊တင်းမာလုံးကျစ်၍နူးညံ့အိစက်သောနို့အုံနှွေးနှွေးလေးကို လက်ဝါးကြီး
ဖြင့်အုပ်၍ထပ်တရာဂျုံလုံးသကဲ့သို့၊ဖွဖွလေးပွတ်ပေး၊ဆွဆွလေးကစားပေးပြီးမှနို့အုံထိပ်မှအပျိုဖြစ်စ
နို့သီးခဲလေးကို အသာအယာပွတ်သပ်ချေပေးနေရာ။

အဖေက သမီးကိုဆေးကုပေးနေခြင်း ဟုရိုးသားစွာနားလည်ထားသောမြမြအိလေးမှာတစ်ကိုယ်
လုံးဖျဉ်းကနဲ ကြက်သီးမွှေးညှင်းများထောင်ထလာပြီး အသားများတဖတ်တဖတ်တုန်သွားရသည်ကို
အံ့ထြိုတ်လန်စွာ ခံစားမိရရင်းမှ ကိုဘသက်လက်ဖဝါးနှွေးနှွေးကြီးနှင့်အုပ်၍မိမိနို့ကိုဖြစ်ညှစ်လိုက်
သည်နှင့်ဖြိုးဖြိုးဖျဉ်းဖျဉ်းနှင့်စိတ်များယောက်ယက်ခတ်ခါ၊တစ်ကိုယ်လုံး၌သွေးများပူနှွေးဆူကြွလာရ
သည်အတွက်၊ သူမလက်ထဲမှလီးကြီးကိုပိုမိုတင်းကြပ်စွာဆုတ်ကိုင်မိလိုက်ရှာသည်။

‘အင်း ဟင် ယားတယ် အဖေကြီး နာလဲနာတယ်’

‘ခဏလေး သမီးခဏလေး၊နာပြီးယားအောင်သေချာလုပ်နေရတာ၊ဒါမှနို့မို့လို့ဆိုရင်ရောဂါတအား
ဆိုးသွားနိုင်တယ်၊သမီးရဲ့နို့အုံကအကြောတွေဖွင့်ပေးနေတာ ခဏလေး အောင်ခံလိုက်နော်သမီး’

‘ဟင်း ဟင်း ဟင်း ရီလဲရီရတယ် နော် သမီးက အဖေကြီးလီးကိုအကြောဖွင့်ပေးနေတုံး’

အဖေကြီးက သမီးနို့ကြောကိုဖွင့်ပေး နေပြန်ပြီ’

‘မပြန်အလှန်ပေါ့ သမီးရဲ့ ဒီလိုဆုတ်နယ်ပေးမှအကြိတ်ကတဖြေးဖြေးကြေသွားမှာ အဖေကြီး
လုပ်ပေးတာဘယ်သူမှမပြောနဲ့နော်၊ တော်ကြာကိုယ်ရောဂါလူသိသွားရင်ရှက်စရာကြီး’

‘အင်းပါ အဖေကြီးရဲ့’

ကိုဘသက်သည် ယခင်အခါမျိုးကထမီပေါ်မှ မျက်မှန်းဖြင့် တမ်းတမက်မောခဲ့ရသမျှ ဆောင်ကြောင့် ထိုင်လျက် သားထမီခြေချထား၍ အထင်းသားအဝင်းသားနှင့် အနီးကပ်ကွင်းကွင်းကွက်ကွက်တွေ့မြင်နေရသည် မြမြအိလေး၏အပျိုဖြစ်စေ့အဆီကင်းစင်စွာ ကျစ်လျစ်သေးသိမ်နေသည့် ခါးအောက်ပိုင်းမှ ကားဖွဲ့ဆင်းလာသော လုံးတစ်ဖြူနှင့် ဝက်နေသည့် ဖင်သားဖူးဖူးလုံးလုံးကြီးများကို မျက်စေ့အရသာခံခါကျစ်လျစ်တင်းမာသည့် နို့လေးနှစ်လုံးကို ပွတ်သပ်ဆုတ်နယ်ရင်း၊ နို့အုံလေးထဲတွင် ငုတ်လို့နေရာမှ မသိမသာလေးစူကြွလာသည့် နို့သီးနှုနုလေးကို အသာအယာမသိမသာပွတ်သပ်ပေးလိုက်သည်နှင့် တင်းအိကားထစ်နေသော တင်သားနှစ်ဘက်မှ ကြွက်သားများ လှုပ်ရှား၍ ဆတ်ဆတ်တုံသွားသည်ကို အားရပါးရ ကြည့်ရင်း၊ နို့အုံလေးကို ဖွဖွလေးညှစ်လိုက်၊ တင်တင်းလေးဖြစ်လိုက်နှင့် လက်အရသာခံကာ၊ မြမြအိလေး၏ ကာမကြောများ ထကြွလာအောင် နို့ဆွပေးနေရာ၊ မြမြအိခင်မှာ မှာလဲကိုယ်လုံးလေးတစ်ခုလုံး တဆတ်ဆတ်တုံရီလှုပ်ရှားလျက်၊ အသဲတယားယားရင်တဖိုဖိုနှင့် တစ်ခါမျှ မခံစားရဘူးသေးသည့် အရသာကြောတွင် နှစ်မြောရင်း၊ တဟင်းဟင်း တကျွတ်ကျွတ်နှင့် စုတ်သပ်ခါ။

‘နာတယ် ဖြေးဖြေး နာတယ် ဟင့်ဟင့် ယားတယ် ယားတယ် အဖေကြီးရဲ့’ နှင့် ညီးညူရင်း သူမလက်ထဲတွင် တင်းကနဲ၊ စီးကနဲ ထကြွနေသည့် လီးကြီးကို သားအားမလိုအားမရ ဖြစ်ညှစ်ဆုတ်ကိုင်ရင်း ဂွင်းတိုက်ပေးနေမိရှာသည်။

ကိုဘသက်မှာ မြမြအိလေး ကာမဆန္ဒတွေ့တက်ကြွသည်ထက်၊ တက်ကြွလာအောင်၊ ဝမ်းပြင်သားလုံးလုံးလေးကို အသာပွတ်သပ်ပေးလိုက်၊ နို့အုံလေးကို တရွရွကစားပေးလိုက်နှင့် လုပ်ပေးရင်း၊ ပါးစပ်မှ လည်း၊ မြမြအိလေးရဲ့ တင်းလာအောင် တဖြေးဖြေးချင်း သွင်းပေးနေလေသည်။ ‘သမီးရယ်၊ လထစ်ကြီးကို လက်ညှိလေးနဲ့ အသာပွတ်ပေးစမ်းပါ အင်း ဟုတ်ပြီဟုတ်ပြီ သိပ်လိမ္မာတာဘဲ အင်း ကျွတ်ကျွတ်’

‘နာလို့လား အဖေကြီး’

‘ဟင့် အင်း မနာပါဘူး သမီးကြိုက်သလိုပွတ်၊ သမီးလထစ်ကြီးကို ကိုင်ထားရတာ ဘယ်နှယ်နဲ့ နေလဲဟင်’

‘ပြောင်ချောချောနဲ့ သိပ်ကိုင်လို့ ကောင်းတာဘဲ၊ ထိပ်ကစိမ့်ထွက်နေတဲ့ အရေတွေက သမီးတို့ ခေါင်းလျှော်ရေလိုဘဲ ချွဲကျိုကျိုနဲ့။ အဖေကြီး အဖေကြီးလီးက အဆန်းဘဲ နော်၊ ခုနက တော့ ပျော့ခွေနေပြီး၊ ခုကြတော့ တအားမာလာ ပြန်ပြီ၊ သံချောင်းကြီးကြနေတာဘဲ’

‘အဲဒါ အကြောတွေပွင့်လာလို့ပေါ့’

‘အဖေကြီးသေးပေါက်တော့ ဘယ်က ပေါက်လဲဟင်’

‘အဲဒီ ထိပ်က အပေါက်ကပေါ့’

‘အင်း ခုနက လရေတွေလဲ ဒီက ထွက်တာဘဲ’

‘ဟုတ်တယ် သမီးရဲ့ အပေါက်က တော့ တစ်ပေါက်ထဲဘဲ၊ အတွင်းက အကြောတွေ မတူဘူးပေါ့’

‘ဒါကြတော့လဲ သမီးတို့နဲ့ မတူပြန်ဘူး နော်’

‘ဘာမတူရပြန်တာလဲ သမီးရဲ့’

‘အဖေကြီးကလဲ သိသားနဲ့ အဆန်းလုပ်မေးနေပြန်ပြီ’

‘အော် သမီးက ဘာကိုပြောမှန်းမှ မသိတာကိုး၊’

‘သေးပေါက်တာကို ပြောတာ အဖေကြီးရဲ့၊ သေးပေါက်တာ သိပလား’

‘အေးလေ သေးပေါက်တာ ဘာဖြစ်လဲ’

‘အဖေကြီးနော် သမီးစိတ်တိုအောင် မစနဲ့’

‘ဟောဗျာ အဖေကြီးဘာစလို့လဲ သမီးသေးပေါက်တာ ဘာဖြစ်လဲလို့ မေးတာဗျာ’

‘အဲဒီသေးပေါက်တာကိုမတူလို့ပြောတာပေါ့၊ သိချင်ရင်အမေပြန်လာမှမေး၊ ဟုတ်ပလား’
‘သမီးကလဲကွာစိတ်တိုစရာမရှိ၊စိတ်တိုနေပြန်ပြီ၊သေးပေါက်တာအတူတူဘဲမဟုတ်လားသမီးရဲ့
အဖေတို့ကလီးထဲကထွက်တယ်၊သမီးတို့ကစောက်ဖုတ်ထဲထွက်တာ ဒါဘဲမဟုတ်လား လီးနဲ့စောက်ဖုတ်
မတူဘူးပေါ့ ဒါများအဆန်းလုပ်လို့’
‘အဖေကြီးက သိရဲ့သားနဲ့ညာမနေနဲ့နော်’
‘ဘာညာလို့လဲသမီးရယ် စောက်ဖုတ်ထဲကသေးပေါက်တာသိပါတယ် ဆိုနေမှဘဲ၊အဖေကြီးမသိ
တာသမီးသိရင် သမီးကပြောမှအဖေကြီးကသိရမှာပေါ့ သမီးရဲ့’
‘အဖေကြီးတကယ်မသိဘူးဆိုရင်သမီးပြောမယ်မှတ်ထား သမီးတို့ကသေးပေါက်တာက တစ်ပေါက်
ရာသီလာတာကတစ်ပေါက်၊ ၂ပေါက်ပါလာတာအဖေကြီးရဲ့ သိပြီလား’
‘ဟင် ၂ပေါက်ဟုတ်လား ဖင်နဲ့စောက်ဖုတ် ၂ခုထဲဘဲမဟုတ်လား သမီးရဲ့’
‘အော် အဖေကြီးကလဲအားပါး အဲဒီစောက်ဖုတ်ထဲမှကို ၂ပေါက်ပါတာ အဖေကြီးရဲ့’
‘ဘယ်လိုပါတဲ သမီးရယ် အဖေကြီးဖြင့်မသိပါဘူး’
‘အမေကမပြောဘူး ဘူးလား’
‘အဖေက မေးမှမေးဘူးတာ၊ဘယ်ပြောမလဲ သမီးရယ်၊ကဲပါသမီးရယ်၊ဘယ်လို ၂ပေါက်ပါတယ်
ဆိုတာသာပြောစမ်းပါ သမီးရယ်’
‘ကဲပါ အဖေကြီးရယ် သမီးတို့ရာသီလာတဲ့အပေါက်ရဲ့အပေါ်နားမှာ သေးပေါက်တဲ့အပေါက်က
သတ်သတ်ရှိတာသိပြီလား၊ မယုံရင် အမေလာမှသေချာမေးကြည့် ဟုတ်ပြီလား’
‘မေးမနေတော့ပါဘူးမသီးရယ် သမီးနဲ့မြေရွှေမိန်းမချင်းအတူတူဘဲဟာ သူလဲ ၂ပေါက်ပါမှာဘဲပေါ့၊
အဖေမသိတာကိုသမီးပြောပြမှသိရလို့အဖေသိပ်ကျေးဇူးတင်တယ်သမီးရယ်၊ တကယ်ဘဲ ဒီကနေ့
သမီးကျေးဇူးတွေ အဖေပေါ်မှာများသွားပြီ၊ အဖေကြီးကိုအကြောတွေလဲဖွင့်ပေးတယ်၊သေးပေါက်
တဲ့အပေါက်သပ်သပ်ပါတာကိုလဲပြောပြတယ်၊ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ် သမီးရယ်’ ကိုဘသက်ကပြော
ပြောဆိုဆိုနှင့်ဖြူလုံးတစ်နေသည် တင်သားခိုင်များကိုတရွတ်ရွတ်နှင့်ဖိနမ်းပြစ်လိုက်သည်အတွက်၊
‘အို အဖေကြီး မလုပ်နဲ့’ ပြောရင်းကခါးလေးကော့၍ သွားလေသည်။
မြမြအိခင်မှာ ဆယ်ကျော်သက်မို့အစစအရာရာစူးစမ်းဆင်ခြင်စိတ်နှင့် အဖေကြီးမို့ရင်းနှီးစွာပြုစု
ယုယရင်း လီးသုတေသနလုပ်နေရာမှာသူမလက်ကလေးများနှင့်ဆုတ်ကိုင်ပွတ်သပ်ပေးနေရသည်။
လီးကြီး၏ပူနွေးမာတောင့်သောအရသာ၊မျက်နှာ၊နှာခေါင်းနှင့် မေးစေ့များတို့တွင်စိုစွတ်နေသည့်လီး
ပြွတ်ရေတို့မှညှိအိအိ၊ညှိစိုစိုအနံ့ကိုရှူရှိုက်ရင်းမှတရွတ်ရွတ်နှင့်ပွတ်သပ်ဆုတ်နယ်ဖြစ်ညှစ်ခံနေရသည့်
နို့အုံလေးများမှာအတွေ့အထိတို့သည်ဖျဉ်းဖျဉ်းနှင့်တစ်ကိုယ်လုံးရွစ်ရွစ်နှင့်ယားကျိုကျိုဖြစ်နေစဉ်၊
ကိုဘသက်ကတင်ပဆုံသားများကို နှာခေါင်းကြီးဖိကပ်နမ်းရှုပ်ခံလိုက်ရပြန်သည်တွက်တစ်ကိုယ်လုံး
စိမ်းအိသွားရပြီး တံထွေးများကိုသာ တဂွတ်ဂွတ် နှင့်မြို့ချနေရှာသည်။
ကိုဘသက် ကအထာနပ်ပြီးသားမို့ သူမတံထွေးမြို့ချသည်ကို၎င်း နို့သီးခေါင်းလေးများငေါက်
တောက်ထောင်၍လက်ဝါးပြင်အောက်တွင်လူးနေသည်ကို၎င်း လီးကြီးကိုဆုတ်ကိုင်ဝှင်းတိုက်ပေး
နေသောလက်များတင်းကျပ်လာသည်ကို၎င်း သတိထားမိလာသည့်အတွက်သူ့ဘက်လုံးလုံးနီးပါး ပါလာ
ပြီကိုသိလိုက်ရပြီမို့။
‘မဖြစ်ဘူး နို့ကင်ဆာဖြစ်သွားနိုင်တယ် သမီး လရေမြို့ချမှဖြစ်မယ်’
‘အဖေကြီးကလဲ ရှံစရာကြီး’

‘အဲလိုဆို စောက်ဖုတ်ထဲ ထည့်လိုက်လေ’
‘အိုး ကြောက်ပါတယ်’
‘အောင်မလေး သမီးကသာကြောက်နေ သမီးအမေဆိုအဖေအိပ်နေရင်တောင်၊သူဟာသူအဖေ ပေါ်ခွဲထိုင်ပြီး လီးကြီးကိုစောက်ဖုတ်ထဲထည့်လိုက်တာဘဲ အားကြီးကြိုက်တာ’
‘ဒါဖြင့် တစ်ခုလုံးလား’
‘အင်းပေါ့ တစ်ခါတစ်လေဆို ဂွေးဥနှစ်လုံးတောင်ဝင်သွားမလား အောင်းမေ့ရတယ်’
‘ဟိဟိဟိ အဖေကြီးကလဲ ရီစရာကြီး သမီးတော့ကြောက်ပါတယ် ဒီ ဒီဟာကြီးသာသွင်းလိုက် ရင် ဖင်ကွဲသွားမှာပေါ့ အမလေး’
‘ဖင်မကွဲပါဘူး ဖင်ထဲထည့်မှာမှမဟုတ်တာ သမီးကလဲ’
‘အင်းလေ ဟိုဟာပြောတာ’
‘စောက်ဖုတ် လို့ပြောစမ်းပါ’
‘အင်းလေ စောက်ဖုတ်လေးကွဲသွားမှာပေါ့’
‘မကွဲပါဘူး သမီးရယ် ရာသီလာပြီးသားစောက်ဖုတ်ထဲကို ဘယ်လောက်ကြီးတဲလီးဖြစ်ဖြစ်ထိုး ထည့်လို့ရတယ် သမီးရဲ့ မှန်းစမ်း’
ဆောင်ကြောင့်ထိုင်နေသော သူမပေါင်ကြားထဲသို့လက်နှိုက်၍စမ်းလိုက်ရာ သူမကခြေရင်းဘက် သို့ရွေ့၍မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။
‘အဖေကြီးကလဲ သမီးမကြိုက်ဘူး ရှက်စရာကြီး လုပ်ပါနဲ့ မကိုင်ရဘူး’
‘အော် သမီးကလဲ ကိုယ်အဖေဘဲလေ မရှက်ရဘူး ဘယ်သူရှိတာမှတ်လို့၊စေတနာနဲ့လုပ်ပေးနေ တဲ့ဟာ အဖေ့စကားကိုနားမထောင်ရင်ညနေငွေရှင်းရင်ပေးမဲ့ ငါးရာ မပေးတော့ဘူး’
‘ငါးရာ ငါးရာ တကယ်ပေးမှာလား’
‘တကယ်ပေါ့ ညနေငွေသွားရင်းရမှာဥစ္စာ’
‘အေး ဒါမှ ဒို့အဖေကြီး ကွ’
‘ကဲပါသမီးရယ် အဖေ့လီးကြီးတိုးလို့တန်းလန်းနဲ့ ပစ်ထားတော့မှာလား ဒီမှာထိုင်ပြီး ဆေးလိမ်း စမ်းပါအုံး’
‘ဒီလိုဆို အဖေကြီးကိုင်ရုံကိုင်နော် ဖင်ကိုမနှိုက်ရဘူး’
‘လာပြန်ပြီလား ဒီဖင်’
‘အဲလေ စောက်ဖုတ်ထဲ မနှိုက်ရဘူး’
‘မနှိုက်ပါဘူး သမီးရယ် လာပါ လီးကနာလာပြန်ပြီ’ ကိုဘသက်ပြောရင်းနှင့်ထောင်မတ်နေသော လီးတန်ကြီးကိုဆတ်တောက် ဆတ်တောက်လှုပ်ရှားပြုလိုက်သည်အတွက် သူမကဆောင်ကြောင့် လေးပြန်ထိုင်၍ လီးကြီးကိုလက်နှင့်ဆုတ်နယ်၍ ပွတ်သပ်ပေးနေလေသည်။
‘သမီး ထမိက တင်းနေတယ် ဖင်လေးနဲ့နဲ့ကြွလိုက်စမ်းပါ’
ထမိလျော့သွားမှ တင်သားဝင်းဝင်းကြီးတစ်ခုလုံးပေါ်အောင်ဆွဲချလိုက်ပြီး၊ဖင်အောက်မှနေ၍စမ်း လိုက်ရာ၊ဖေါင်းမို့အိစက်နူးညံ့လှသည့်အဖုတ်မို့မို့လေးပေးသို့လက်ရောက်သွားသည်တွင်မြဲမြဲအိလေး မှာတစ်ကိုယ်လုံး ဆတ်ကနဲ တုန်သွားပြီး ဟင်းကနဲ သက်ပြင်းချကာငြိမ်သွားရှာသည်။နူးညံ့ချောမွေ့ လှသည့်အသားဆိုင်များကိုအသာအယာပွတ်သပ်ပြီး၊အဖုတ်အုံလေးတခုလုံးကိုလက်ဝါးနှင့်အုပ်၍ စမ်းလိုက်ရာ၊ပူနွေးဖေါင်းကြွ၍တဆတ်ဆတ်လှုပ်ရှားနေသည်ကိုတွေ့ထိခံစားရပြီမို့အမွှေးနုလေးများ

ပေါက်စပြုနေပြီဖြစ်သောဆီးခုံမောက်မောက်လေးကိုအသာအယာပွတ်သပ်ဆော့ကစားပေးရင်း၊တင်းမာစေ့ကပ်နေသည့်အကွဲကြောင်းလေးကိုလက်ဖြင့်ဖိ၍ပွတ်ဆွဲကြည့်ရာ၊အရေကြည်လေးများရွဲစိုစွတ်နေသည့်အတွက်၊အထက်အောက်အပြန်အလှန်ခပ်ဖိလေးပွတ်သပ်ပေးရင်း၊တင်းမာစူကြွနေပြီးဖြစ်သောစောက်စိလေးကို၊ချော်ချော်ထိုးပေးလိုက်ရာတွင် မြမြအိလေးသည်ရှေ့ကိုကော့ကော့ထိုးကား၊

‘အိုး အဖေကြီး အား လား လား ရှီး အင်း အဟင်း ဟင်း ဘယ်လိုလုပ်နေရပြန်တာလဲ၊ အဖေကြီးရယ် တော်ပါတော့’

ကိုဘသက်သည်နို့အုံလေးနှင့်အဖုတ်ကို လက်နှစ်ဘက်နှင့်တပြိုင်နက်ပွတ်သပ်နှိုးဆွပေးနေရင်းမှာ၊

‘သမီး စောက်ဖုတ်က အတော်ကြီးတာဘဲ၊ဒီလောက်ဆိုလရေထည်လို့ရပြီ’

‘ဟင့်အင်း မထည်ရဲဘူး ကြောက်ပါတယ်’ ပါးစပ်ကသာကြောက်ပါတယ်ပြောနေသော်လည်း လက်ကလျင်မြန်စွာ လီးကြီးကိုဆုတ်ကိုင်ဝှင်းတိုက်ပေးနေသည့်အတွက်ရေကြည်များစိမ်ယိုထွက်ကျနေသည်။တင်းမာသောစေ့ကပ်မှုကြီးလာပြီးမို့ပေါင်းဖူးကြွနေသည့်အပြင်နှုတ်ခမ်းသားများကြားထဲသို့လက်ညှိုးကိုခပ်ဖိပွတ်ထိုးကစားပေးလိုက်သည်တွင်ဖင်ကြီးမြှောက်မြှောက်သွားခါမသိမသာပေါင်နှစ်လုံးကိုနဲ့နဲ့ချဲ့ပေးလိုက်သည်အတွက်စေ့ကပ်နေသည့်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုအနည်းငယ်ပြဲဟသွားသည်နှင့်စူကြွလာသည့်စောက်စေ့လေးကို လက်ညှိုးနှင့်လက်မညှပ်၍ကစားပေးလိုက်ပြန်ရာ၊ စောက်စေ့လေးမှလီးတောင်သလိုတဆတ်ဆတ်တောင်ထလာလေသည်။မြမြအိလေးမှာမျက်လုံးများမှေးစင်းပြီး တအင်းအင်းငြီးထွားလျက်ဖင်ကြီးကိုကော့ကော့ထိုးပေးလာသည့်အတွက်အရေများတသွင်သွင်းစီးထွက်ခါ၊တရွရွလှုပ်ရှားနေသည်။စောက်ခေါင်းလေးအတွင်းသို့လက်ညှိုးကိုမထိတထိကိုင်သွင်း၍စကောဝိုင်းသလို ဝိုင်းပေးလိုက်ရာ။

‘အား အား အဖေကြီး အား အား’

‘သမီး နားလို့လား’

‘ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း မနာဘူး တစ်မျိုးကြီးဘဲ သမီးစိတ်ထဲတမျိုးကြီးဘဲ၊ မနေတတ်တော့ဘူး တော်ပါတော့’

‘ကဲသမီးလီးတစ်ချောင်းလုံးမထည်ရဲရင်၊လထစ်ကြီးကိုအဝလေးတင်တော့ပြီးလရေပန်းထည်ပေးမယ်၊သမီးထမီချွတ်ပြီးအဖေကြီးပေါ်ခွထိုင်လိုက်၊ ပြောနေရင်းပင်သူကိုယ်တိုင်လိုက်၍ထမီကိုဆွဲချွတ်ရာ။

‘ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း ကြောက်တယ် ကြောက်တယ်’ နှင့်ပြောရင်း၊သူမကရုန်းကန်၍အထလိုက်ထမီမှာကွင်းလုံးကျွတ်ပုံကျသွားလေသည်။

ကိုဘသက်သည်လည်းထိုင်ရာမှမှီရာကိုလှမ်းဆွဲလိုက်ရာ၊တံခေါက်ကွေးကိုဆွဲမိပြီး၊မြမြအိလေးရောသူပါအိပ်ယာပေါ်လဲကျသွားလေသည်။ဝုန်းကနဲ ပက်လက်လန်အကျ မြမြအိမှာကိုဘသက်မျက်နှာပေါ်ခွမိရက်သားဖြစ်နေသည်မို့၊အခွင့်အရေးကိုမလွတ်တန်းအသုံးချတတ်သောကိုဘသက်ကသူမ၏တင်ပခံမှအထက်သို့ပင်မပြီး၊ခြေထောက်နှစ်ချောင်းကြားမှအောက်သို့လျော့လိုက်ရာ၊သူမျက်နှာသည်စောက်ဖုတ်အောက်သို့ရောက်သွားတော့သည်။တစ်ခါမှမတွေ့ဘူးသောအတွေ့အကြုံတို့ကြောင့်လန့်ဖျန်၍တဆတ်ဆတ်တုံခါနေသောမြမြအိမှာဒါတွေကိုဘာမှမသိလိုက်။ကားယားခွထားသောကြောင့် စောက်ဖုတ်အပြင်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုမှာပြဲဟဟလေးဖြစ်နေ၍ပန်းနုရောင်ရဲရဲအတွင်းသားကိုအနည်းငယ်မြင်နေရလေသည်။ ကိုဘသက်သည်သူ့လျှာကြီးနှင့်စောက်ဖုတ်အုံတစ်ခုလုံးကိုသိမ်းယက်လိုက်ရာ မြမြအိလေးမှာမသိမသာခါးလေးကော့သွားရသည့်အတွက်၊နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုပိုမိုပြဲကားသွားသည်။အကွဲကြားလေးထဲသို့ လျှာဖျားဖြင့်အထက်အောက်ကစားပေးလိုက်ပြီးမှခရေပွင့်

လေးလိုစူးကြနေသည်။ စအိုဝလေးမှစောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းထိပ်ဆုံးရှိအရသာဗူးစောက်စေ့လေးအထ
လျှာကြီးကအသွားအပြန်ကစားပေးနေရာ၊ မြမြအိလေးမှာ နတ်ပူးသလိုတုန်ရီလာပြီး ဖင်ကိုဖိချလိုက်
ရာ၊ နှာခေါင်းတစ်ခုလုံးစောက်ဖုတ်ထဲမြှုပ်ဝင်သွားလေသည်။ အားမလိုအားမရဖြစ်ခါသတိလက်လွတ်
ဖြစ်နေသည်။ မြမြအိလေးကဖင်ကြီးကိုရှေ့နောက်ဖိ၍ပွတ်နေသည်မို့၊ သူ့နှာခေါင်းကြီးမှာစောက်ခေါင်း
အတွင်းသားနုနုလေးများနှင့် တတုတ်တုတ်တိုက်မိနေလေသည်။

မြမြအိလေးမှာ 'ရီ အားလားလား ဟင် ကျွတ်ကျွတ် ဟင်း' နှင့် ညီးထွားရင်းကြမ်းပြင်ပေါ်
လက်ထောက်၍ အားကုန်ဖိ၍ပွတ်တိုက်နေရာ၊ ကိုဘသက်၏မေးစေ့၊ လျှာ၊ နှာခေါင်း၊ မျက်စေ့နှင့် နဖူး
တို့ကိုစောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းလေးကအလှည့်ကျပွတ်မိနေသည်။ အတွက်၊ မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ
စောက်ရေကြည်များနှင့် ပြောင်လက်တောက်ပနေလေသည်။

မျက်နှာတစ်ခုလုံးထူပူလာအောင်စောက်ဖုတ်နှင့် အပွတ်ခံလိုက်ပြီးနောက် သူမဖင်နှစ်လုံးကိုလက်
နှင့် ထိန်းလိုက်ပြီး၊ ခြေရင်းဘက်မှ သူ့ကိုယ်ကိုလျှောထွက်လိုက်သည်။ သူမကတော့ ကြမ်းပြင်ပေါ်
လက်ထောက်၍ ဆောင်ကြောင့် ထိုင်လျက်သားပင်။ ကိုဘသက်က သူမဖင်နောက်မှဒူးထောက်လိုက်
၍ လထစ်ကြီးဖြင့် အရေတွေရွဲနေသောစောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းအတိုင်း ပွတ်ထိုးထိုးပေးနေရာ၊
စောက်စေ့လေးကိုပါထိုးမိ၊ ထိမိသွားသည်။ အတွက် မြမြအိလေးမှာ ဖင်ကြီးကိုရမ်းခါလှုပ်ရှားရင်း။

'အာ အား အို အဖေကြီးရယ် တော်ပါတော့ အား ရှီး အ အ သမီးသေးပေါက်ချင်လာပြီ'

ကိုဘသက်ပြုံးလိုက်သည်။ သူမရာဂစိတ်သည် အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်လာပြီး ပြီးချင်လာသည်ကို သိလိုက်
ရပြီမို့၊ 'ခဏလေးသမီး၊ ခဏလေးဖင်လေးကြွလိုက်ပြီးတော့ မယ်၊ ပြီးတော့ မယ်' နှင့် ပြောရင်း၊
ကြီးမားတင်းပြောင်နေသောဖင်ကြီးနှစ်ခြမ်းမှ ဆုပ်ကိုင်ဆွဲမပြီး လေးဘက်ကုန်းရက်သားဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပေး
လိုက်သည်။ တွင်၊ စူးစူးရွှံ့ရွှံ့တွဲတွဲအိုပေါက်လေးအောက်မှ အရေများစိုရွှံ့ပြီး ဖူးဖောင်းပြောင်
လက်နေသော မြမြအိစောက်ဖုတ်လေးက အကွဲကြောင်းလေးခပ်ဟဟနှင့် နောက်သို့ မပြုတပြုလေး
ပေါ် ထွက်လာရာ၊ စောက်ရေများစိုရွဲနေသည့် သူ့လီးကြီးကိုလက်ကိုင်၍ လက်တစ်လုံးစာမျှ ပြုပေးနေသည့် အ
ဖုတ်ဝကိုဖိထိုးလိုက်ရာ ပြွတ်ကနဲ ဒစ်ပြူးပြူးကြီးတစ်ခုလုံး နှစ်ဝင်သွားသည်။ အတွက်၊ မြမြအိ လေးမှာလည်း
'အားကနဲ' တစ်ချက်အော်ခါ ခါးလေးကော့သွားရှာသည်။ သို့သော်လျှင် မြန်သော
ကိုဘသက်ကညာလက်ဖြင့် သူမပါးစပ်ကိုဖိအုပ်လိုက်ပြီး ဘယ်လက်ဖြင့် ခါးသိမ်သိမ်လေးကိုသိမ်း
ဖက်၍ အားကုန်သွင်းလိုက်ရာ၊ ညိုမဲတုတ်ခိုင်လှသော လီးတန်ကြီးမှာ ခပ်ကွေးကွေးကြီးဖြစ်သွားပြီးမှ ပြွတ်ကနဲ
လီးကြီးတစ်ချောင်းလုံး စောက်ဖုတ်လေးထဲသို့ နှစ်ဝင်သွားလေ၏။ မြမြအိလေးခများ နာ
ကျင်လွန်းသည်။ ဒက်ကိုအသားများ တဆတ်ဆတ်တုန်အောင် ခံစားနေရရှာသည်။

မြမြအိလေး၏စောက်ခေါင်းအတွင်းသားအပျိုမှူးကိုထိုးခွဲဝင်ရောက်သွားသည့် သူ့လီးကြီးကို
ပြုတ်တူအကြီးစားနှင့် ညှပ်သကဲ့သို့ ညှပ်ထားပြီး၊ လီးကြီးကိုတဆတ်ဆတ်ညှစ်နေသည့် အရသာကိုခံ
စားရင်း၊ လက်ဖြင့် နို့အုံလေးကိုဆုတ်နယ်လိုက်၊ နို့သီးနုနုလေးကိုပွတ်၍ ပေးလိုက်နှင့် ဆန္ဒရမက်များ
တက်ကြွလာအောင် ဆွပေးနေလေသည်။ ပါးစပ်မှလည်း လည်ကုတ်သားဝင်းဝင်းလေးကို တပြုတ်ပြုတ်စုတ်လို
က်၊ ချွေးသီးလေးများ အစီအရီနှင့် သွေးကြောလေးတွေထောင်ထနေသည့် လည်ပင်းသားလေးကို စုတ်ပေးလို
က်၊ နားနောက်မှဆံယဉ်စလေးများကိုဖိကပ်စုတ်နမ်းရင်းက နားသီးလေးကိုပါ
တပြုတ်ပြုတ်နှင့် စုတ်လိုက်နှင့် လုပ်ပေးရင်း နို့အုံပေါ်မှ လက်ကလည်း ဝမ်းဗိုက်သားလေးတလျှောက်
ပွတ်သပ်ချောတိုက်လာပြီး ချက်နက်လေးတိုက်ကို တရွရွပွတ်သပ်ပြီးမှ ဆီးခုံမှတစ်ဆင့် အမွှေးနုနု
လေးများကိုပါပွတ်ချေပြီး၊ စောက်စိပြူးပြူးလေးကိုပါပွတ်သပ်ဆွပေးနေလေသည်။ လီးကြီးကိုစောက်

ဖုတ်ထဲနှစ်ထားရင်းကာမဆန္ဒများတက်ကြွလာအောင်နှိုးဆွပေးနေရာ၊ သူမကလက်တစ်ဖက်ဖြင့် သူ့လက်ကြီးကိုဆွဲဖယ်သော်လည်း၊ သူကလက်ကိုဖယ်ပေးဘဲလည်ဂုတ်သားလေးကိုတရှုပ်ရှုပ်နမ်းရင်းက လီးကြီးတစ်ချောင်းလုံးဝင်သွားပါပြီသမီးရယ် ဝင်ခါစမို့ပါ။ ခဏပါကွယ်၊ တော်ကြာကောင်းလာမှာပါ။

လေသံလေးနှင့်တီးတိုးချော့မော့ရင်း၊ လီးကြီးကိုဆွဲထုတ်ရာ၊ တမြစ်မြစ်မည်လျက်၊ ကျပ်တည်းစွာပြန်ထွက်လာလေသည်။ သူမလက်တဆုတ်မကကြီးမားတုတ်ခိုင်သည်၊ လီးတန်ကြီးတစ်ချောင်းလုံးသေးငယ်ကျဉ်းကျပ်လှသည်။ သူမ၏စောက်ဖုတ်အသစ်စက်စက်လေးထဲတွင်တင်းကြပ်မို့သိပ်၍စောက်ဖုတ်လေးထက်ခြမ်းကွဲသွားမတတ်စူးနစ်ဝင်ရောက်နေသည့် အတွက်၊ မချိမဆန်နှင့်ရင်ထဲမှာထိုးသိပ်ခံစားနေရရာမှာ၊ တထစ်ထစ်နှင့်လီးကြီးပြန်ထွက်သွားသည်နှင့် ဒူးနှစ်ဖက်အားနှင့်ဖင်ကြီးကိုရမ်းခါပြစ်လိုက်မိရာ၊ စောက်ပတ်လေးမှာမခံနိုင်တော့ဘဲအောက်နှုတ်ခမ်းအစပ်လေးမှာ ဖတ်ကနဲ ကွဲပြဲသွားရပြီးသွေးစလေးများစိမ့်ယိုထွက်ကျလာသည်။ အတွက်ကိုဘသက်၏လီးတံကြီးပေါ်တွင်သွေးစက်များပေကျံကုန်ရသကဲ့သို့ မြမြအိလေးမှာလည်းနာကျင်လွန်းလှသည်။ အတွက်ငြိမ်သက်သွားရပြန်လေသည်။ ထိုအခါကြမှစောက်ခေါင်းအတွင်းမှအပျိုမှေးလေးပေါက်သွားရသည့် အတွက်ထွက်ကျလာသော သွေးတို့လည်းစောက်ရေကြည်တို့နှင့်အတူစောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းတလျောက်မှတဆင့်ယိုစီးထွက်ကျလာရာ၊ စောက်ဖုတ်အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကွဲပြဲသွားရာမှစိမ့်ထွက်နေသော သွေးတို့နှင့်ပေါင်းစပ်မိသွားရပြီး၊ စောက်စိလေးမှအိပ်ယာပေါ်သို့စီးကျခါအကွက်လိုက်စွန်းထင်းသွားရလေသည်။

လီးကြီးပြန်ထွက်လာ၍ ဒစ်အရောက်တွင်အသာကပ်ညှောင်ပြီးသွင်းလိုက်ပြန်သည် အတွက်၊ ရှိုးကနဲသုံးပုံတစ်ပုံခန့်ဝင်သွားရပြန်ရာ၊ မြမြအိလေးမှာခါးလေးကော့တက်သွားရပြီး၊ အသားများဆတ်ဆတ်တုန်လျက်၊ မခံမရပ်နိုင်အောင်နာကျင်သွားရပြန်သည်ကို၊ အထာနပ်ပြီးသားကိုဘသက်ကနို့အုံလေးနှစ်ခုကိုအသာတကျည်စီပွတ်သပ်ဆုတ်နယ်ပေးရင်းနှင့် အသာအယာလေးပင်ညှောင်ပေးနေလေသည်။ လီးလုံးပတ်ကစောက်ခေါင်းလေးနှင့်လုံးဝမတန်တဆကြီးမားကြပ်တောက်လွန်းသည်၊ လီးတန်ကြီး ရှစ်ကနဲစောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကိုတိုးခွဲဝင်ရောက်သွားသော အသံက၊ မျက်လုံးများကိုပြာဝေသွားစေပြီး၊ စောက်ခေါင်းလေးထဲမှ တဖျင်းဖျင်းနှင့်အဆိပ်တက်သလို ပူရှိန်းသောဝေဒနာကကောင်းနေသည် ကိုမြမြအိကိုယ်တွေ့ခံစားသိရှိလိုက်ရပြီး၊

တမနက်ခင်းလုံးရွစ်ရွစ်နှင့်ထွက်ကျနေသည့် စောက်ရေကြည်များစိုစွတ်ရွဲအိုင်နေသည်။ အခေါင်းလေးထဲသို့စက္ကန့်ဝက်မျှအနားမပေးဘဲ၊ ကိုဘသက်ကဆက်ညှောင်ပေးနေပြန်သည် အတွက်၊ စောက်ဖုတ်လေးတစ်ခုလုံးပေါက်ကွဲလုနီးနီးပြည့်ကြပ်တင်းရင်းလျက်ကပင်၊ အလူးအလဲနာကျင်ခံကောင်းဖြစ်လာရလေသည်။ မြမြအိ၏အဖုတ်လေးထဲမှအလွန်ပင်ဖိန်းရိုန်းပူလောင်လာပြီး၊ အရေများတစ်စစ်စစ်နှင့်စိမ့်ထွက်လာသည်မို့ လီးအဝင်အထွက်မှာချော့မော့လာသည်ဖြစ်ရာ၊ မသိမသာတထစ်ခြင်းတစ်ထစ်ချင်းနှဲ့သွင်းပေးနေပြီး၊ အသာအဖုတ်ဝအထိဒစ်ကိုနှဲ့ထုတ်လိုက်၊ တစ်ဆင့်ချင်းပြန်သွင်းလိုက်နှင့်ချော့လုပ်ပေးနေပေသည်။ လီးကြီးမှာစောက်ဖုတ်လေးအတွင်းတင်းကြပ်စီးပိုင်စွာဝင်ထွက်နေ သည်ဖြစ်ရာ၊ ကိုဘသက်မှာဇိမ်တွေ့၍ မြမြအိခံနိုင်လာရန်သာအဝင်အထွက်ကိုမှန်မှန်ကြီးကပ်ညှောင်ပေးနေမိလေသည်။

မြမြအိမှာစ စချင်းကိုဘသက်လီးကြီးကစောက်ပတ်နှစ်ခြမ်းကြားကိုတင်းတင်းကြီးလိုးဝင်လိုက်သောအခါ၊ စောက်ခေါင်းအတွင်း၌နှူးညံ့ပျော့အိသောအသားဆိုင်များကိုကြမ်းတမ်းရက်စက်စွာလိုးခွဲပွတ်တိုက်သွားသောကြောင့်၊ ရှက်စိတ်၊ ကြောက်စိတ်များကြောင့် ပူကနဲဖြစ်သွားရကာ၊ စပ်ဖျင်းဖျင်း

ကျင်လှသောဝေဒနာဆိုးကစောက်ခေါင်းလေးထဲ၌ပြင်းထန်စူးရှစွာခံစားနေရသဖြင့်စိတ်များကစင်ကလျားဖြစ်သွားရကာ၊အသက်ရှူမမှန်အောင်မောဟိုက်၍သတိလစ်သလိုဖြစ်သွားရသော်လည်း၊

ဖင်စအိုဝလေးတွင်အမွှေးအုံကြီးအထွေးလိုက်ဖိကပ်မိသွားသည်အထိလီးကြီးတစ်ချောင်းလုံးစောက်ခေါင်းထဲနစ်ဝင်သွားရသည်နှင့်ခေတ္တမျှသတိလက်လွတ်ဖြစ်သွားရာမှတင်ပဆုံရိုးများသို့တိုင်အောင်စိမ့်ကျင်သွားရပြီး၊ပေါင်တန်ရင်းနှစ်ဖက်အတွင်းကြောကြီးမှာတင်းထောင်လာကာဆီးအိမ်တခုလုံးပေါက်ကွဲသွားမတတ်တင်း၍ပြည်အင်္ဂုသောခံစားမှုကိုတဝကြီးခံစားရလိုက်လေတော့သည်။

အားလုံးကောင်းအောင်လုပ်ပေးပါ (ဖေဖေကြီးညာတယ် ၂)

တစ်ဦးမျက်နှာတစ်ဦးတစ်မိမ့်စိမ့်ကြည်ယင်းလိုနေကြရာမှအချိန်ရလာသည်နှင့်ကိုဘသက်မှာလည်းအပျိုနုနုထွတ်ထွတ်ကလေးမြဲမြဲအိကိုစိတ်တိုင်းကျလိုးနေရသဖြင့်အရသာရှိလှသည်အတွက်ဆောင်ချက်တွေကလျင်မြန်သွက်လက်လာရကာ၊မြဲမြဲအိကလည်းတဖြေးဖြေးခံလိုကောင်းလာရသည်အတွက်ဆောင်ချက်နှင့်အညီသူ့မ၏ဖင်ကြီးကိုအပေါ်သို့ပြန်လည်ကော့မြှောက်ပေးနေပေသည်။

‘ဖွတ် ဖြတ် ဘွတ် စွတ်’

‘အား အင် အင် အား ဆောင် ဆောင် ကိုကို အိ ခံနိုင်လာပြီ’

‘ခံလိုကောင်းလာပြီလားဟင် အိလေး’

‘အင်း အင်း ဆောင်ပါ ကိုကိုရယ်၊အိမကိုမညှာပါနဲ့၊ ကိုကိုအားရအောင်သာလိုးပါတော့’

‘ကိုကို အဆုံးသွင်းလိုက်တော့မယ်နော် အိမ’

‘သွင်း ချင်သွင်းလိုက်လေ အိမခံနိုင်လိမ့်မယ်ထင်တာဘဲ’

မြဲမြဲအိနှုတ်မှခွင့်ပြုချက်ရသည်နှင့်နို့နှစ်လုံးကိုစုံကိုင်ဆွဲခါ၊ဖင်ကိုကော့လျက်လီးကြီးကိုအဆုံထိအောင်ဆောင်သွင်းလိုက်တော့သည်။

‘ဗြစ် ပွတ် ဒုတ်’

‘အမေ့ အား အမလေး အား ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်’ မြဲမြဲအိခမျာမျက်ဖြူလန်မတတ်ကော့တက်သွားရပြီးဝင်းခေါင်းထဲမှပြည့်ကြပ်လျက်အောင်သွားရရာသည်။

ကိုဘသက်က လီးကြီးကိုအဆုံးထိထိုးသွင်းခါ၊ဆီးစပ်ခြင်းဖိကပ်လျက်ငြိမ်နေပြီးနို့နှစ်လုံးကိုဘယ်ပြန်ညာပြန်စို့ပေးရင်းနို့သီးခေါင်းကလေးများကိုပါးစပ်ထဲတွင်ငုံလျက်အတွင်းမှလျှာဖြင့်ကလိပေးနေပြန်သည်အတွက်၊မြဲမြဲအိလေးမှာစောက်ဖုတ်အတွင်းရှိလီးကြီးဝင်ထွက်နေသည်အတွက်နာကျင်လှသည်ဝေဒနာကတမျိုး၊အပေါ်ပိုင်းတွက်ကိုဘသက်ကနို့များကိုစို့နေသဖြင့် တရှိန်ရှိန်တက်နေသောအရသာကတမျိုးဖြင့်နာကောင်းကြီးဖြစ်ရလေသည်။

လီးဥကြီးက မြဲမြဲအိဖင်ကြားတွင်ညှပ်ဝင်နေပြီး မြဲမြဲအိလေးကပေါင်နှစ်ချောင်းကိုစေ့လိုက်ကားလိုက်ဖြင့် တအင်းအင်းငြီးထွားရင်းလူးလွန်းလှုပ်ရှားလာပြန်ရာတွင်၊ကိုဘသက်ကမြဲမြဲအိ၏ဖင်ဖြူဖြူကြီးနှစ်ခြမ်းကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဆုတ်ကိုင်ဆွဲပြု၍စောက်ဖုတ်အတွင်းအရင်းထိမြုတ်ဝင်နေသောလချောင်းမာမာကြီးကိုဘယ်ညာလှည့်ယင်းထိုးမွှေပေးပြန်ရာ၊လထစ်ကြီးကသားအိမ်ခေါင်းကိုထောက်မိနေပြီး၊စောက်ပတ်အတွင်းနံရံများနှင့်ပွတ်တိုက်လျက်ရှိနေပြန်သည်အတွက်။

‘ကိုကိုရယ် အလိုးခံရတာမလွယ်ပါလား ဟင် နို့အုံတွေရော၊နို့သီးခေါင်းတွေရော၊သူ့စုပ်ထားလို့ ကျိန်းစပ်နေပြီးနို့ကြိတ်လေးတွေလဲမရှိတော့ဘူး၊စောက်စိကလေးလဲနီရဲပြီးအထိမခံနိုင်တော့ဘူး၊အခုစောက်ခေါင်းထဲလီးနဲ့မွှေနေပြန်ပြီ၊အိမတော့နာတာယားတာနဲ့တင်သေရလိမ့်မယ်ထင်တာဘဲ၊ အိုး ရှီး အား လာ

လား ကျွတ်ကျွတ် ကျွတ် ရှိုး ဟင်း အဟင်္ဂ ဟင်္ဂ အဘောရီလုပ်ချင်သလိုသာလုပ် ပါတော့
အိမ်မခံနိုင်တော့ဘူး ဟူး' မြမြအိလေးမှာမျက်စိစုံမှိတ်ခါငြီးထွားနေရရှာလေသည်။

ကိုဘသက်က သူ့လီးကြီးကိုတဖြေးဖြေးပြန်ဆွဲနှုတ်ပြီး၊ အဆုံးထိအောင်ပြန်ဆောင်သွင်းလိုက်ပြန်
သည်အတွက် အင်္ဂုကနဲ တစ်ချက်မျှကော့ထိုးခါကုန်တက်၍။

'အား ကျွတ် ကျွတ် ကိုကိုရယ် လီးကြီးကတဆုံးဝင်သွားတော့ အောင်သွာတာဘဲ အဟင်္ဂ ဟင်္ဂ'
'နဲနဲတော့အောင်ခံပေါ့မယားလေးရယ်အကျင့်မရသေးလို့ပါ၊ နောက်တဖြေးဖြေးခံနိုင်ရေရှိသွားမှာပေါ့'

'အရှိန်မရသေးခင်ဖြေးဖြေးဘဲလုပ်ပေါ့နော်'

'ဘာလဲ အရှိန်ရလာတော့ တအားလုပ်ရမှာလား'

'အို ဖြေးဖြေးဘဲလုပ် သူ့လီးကြီးကကြီးလွန်းတော့ အိမ်မခံနိုင်ဘူး၊ နာတယ် လင်မို့လို့အလိုးခံနေ တာ
စောက်ဖုတ်ကနာလှပြီ'

'ဒါဖြင့် နဲနဲဖြဲပေး'

မြမြအိကပေါင်နှစ်ချောင်းကိုအစွမ်းကုန်ဖြဲကားပေးလိုက်သည်။

'အိလေးက စောက်ဖုတ်ကိုလက်နဲဖြဲပေးထားလေ'

'ကဲ ကဲ လုပ်လုပ် သဘောကျလိုးတော်မူ'

ကိုဘသက်အလိုကျသူမစောက်ဖုတ်လေးကိုလက်ချောင်းဖြူဖြူသွယ်သွယ်လေးများဖြင့်ဖြဲပေးထားလိုက်သ
ည့်အတွက် ကိုဘသက်ကစောက်ဖုတ်လေးအတွင်းသို့ သူ့လီးကြီးအဝင်ထွက်တွင် စောက်ဖုတ်ကလေး

ရဲကနဲ ရဲကနဲပြဟသွားရသည်ကိုစိမ်ပြေနပြေငုံကြည့်ရင်းဆက်လိုးပေးနေပြန်ရာ

'ကြည့် နော် ကြည့် ကြည့်ပြီးအရသာခံ သိလား'

'ကြည့်မလိုးလို့ မျက်စိမှိတ်လိုးရမှာလား အိလေးရယ်'

'ဒီကဖြင့်နာနေရတဲ့အထဲ သူကကြည့်ပြီးအရသာခံနေတယ်၊ ဟွန်း မုန်းဘို့ကောင်းတဲ့လူကြီး'

မြမြအိကကြာမူပါပါ၊ မျက်စောင်းလေးထိုးခါပြောလိုက်သည်အတွက်၊ ကိုဘသက်ကမြမြအိချစ်စဖွယ်အမူအယာ
လေးကြောင့်အားတက်လာပြီး၊ ခပ်သွက်သွက်ဆောင်ပေးနေရာ၊ တဖြေးဖြေးဆောင်ချက်တွေကကြမ်းလာသ

ည်။ သွက်လက်မြန်ဆန်လာသည်။ ကိုဘသက်တရှူးရှူးတရှဲရှဲနှင့်မြမြအိကိုယ်လုံးလေး တအင်အင်

ဖြင့်တုန်ခါသွားရအောင်ဆောင်ပေးနေသည်အတွက်၊ စောက်ခေါင်းအတွင်းရှဲအိုင်ထွက်

နေသောစောက်ရေကြည်များကြောင့်လီးကြီးဝင်ထွက်တိုင်း တစုပ်စုပ်အသံမြည်လာရခါ၊

'ဖွတ် ဖွတ် ဖွတ် ဖွတ်'

'အင် အင် ကောင်းလိုက်တာကိုကိုရယ် ဆောင်စမ်းပါခပ်နာနာလေးဆောင်စမ်းပါ အဟင်း ရှိုး ကျွတ်
ကျွတ် ကျွတ်' မြမြအိမျက်နှာလေးရှုံ့မဲ့လျက်နှုတ်ဖျားမှငြီးငြူသံကထွက်ပေါ်လာလေသည်။

စောက်ပတ်အတွင်းမှနာကျင်မှုများသည်၊ ဝေဒနာလား၊ အရသာလား၊ ခွဲခြား၍မရနိုင်တော့အောင်၊

တုတ်ခိုင်ရှေ့လျားလှသောကိုဘသက်လချောင်းမာမာကြီးကအဆုံးတိုင်ဝင်ထွက်နေပြီဖြစ်သည်အ

တွက်၊ တစ်ချက်တစ်ချက် စောက်ပတ်ကလေးကိုရှုံ့ပွဲပွဲလုပ်ယင်းလီးကြီးကိုအတွင်းမှပြန်လည်ညှစ်

ပေးလာသည်။ သူမ၏စောက်အုံတစ်ခုလုံးတင်းကြပ်တစ်ဆို့နေအောင်ဝင်နေသည်အချောင်းကြီး

ကြောင့်နာကျင်လှသော်လည်းအားရပါးရရှိလှသည်။ ကာမအရသာကိုဒင်ပြေကျပ်ပြေခံစားရင်း၊ မြမြအိလေး

သည် ကိုဘသက်၏ဆောင်ချက်ကိုသူမဖင်ကြီးစုံပင်၍ကော့ပေးရင်းခံနေရှာသည်။ ဒင်နှင့်အင်

နှင့်မမျှသောလီးကြီးကစောက်ခေါင်းကြပ်ကြပ်ကလေးထဲသို့၊ တအား တအားဆောင်ဝင်နေသည်။

အတွက်တစ်ချက်တစ်ချက်၊ဒစ်ကြီးကသားအိမ်ဝကိုနှစ်နှစ်သွားသဖြင့်၊မြမြအိလေးမှာရင်ခေါင်းထဲမှ အောင်၍ အောင်၍သွားရသော်လည်း။

‘လိုးစမ်းပါ ကိုကိုရယ် အဟင်း ဟင်း အိမ်ကိုမညာပါနဲ့ အားရအောင်လိုးလိုက်စမ်းပါ’

‘စိတ်ချပါအိလေးရယ် ကိုကိုမယားလေးကို အကောင်းဆုံးလိုးပေးမှာပါ’

‘ဖွတ် ဖွတ် ဖတ် ဟား အင်္ဂ အင်္ဂ အင်္ဂ အိစောက်ဖုတ်လေးကွဲချင်ကွဲစမ်းပါစေလီးကြီး အဆုံး ဝင်အောင် တအားသာဆောင်ပါ’

မြမြသက်ကငြီးထွားရင်းနှင့် ကိုဘသက်ဆောင်ချက်နှင့်အောက်မှသူမ၏ဖင်ကြီးကိုပြန်လည်ကော မြောက်ယင်းဆောင်ပေးနေပြန်ရာ၊ကိုဘသက်ကဆောင်အထည့်၊မြမြအိကပင်အမြောက်ဆီးစပ်ချင်း ပင် တခုပ်ခုပ် ရိုက်သွားသည်အထိစီးချက်ညီညီလိုးနေ၊ခံနေကြရာ၊လီးဥကြီးကမြမြအိဖင်နှစ်ခြမ်း ကြားကိုတဆတ်ဆတ်ရိုက်ခတ်နေမိနေရပေသည်။

‘ဘွတ် ဖွတ် ဖတ် အဟင် ဟင်း ဖွတ် ဖြစ် ဘွတ် ဖွတ် ဘွတ်’ စောက်ခေါင်းအတွင်းမှခွဲအိုင်နေ သည့်စောက်ရေကြည်များကြောင်း၊လီးကြီးဝင်ထွက်တိုင်း တဖွတ်ဖွတ် အသံမြည်နေလေသည်။

‘ဆောင် ဆောင် ကိုကို အိ အိ အရမ်းခံလို့ကောင်းလာပြီ တအား တ အအား ဆောင်’ မြမြအိလေး၏တိုးတိုးညှင်းညှင်းအသံအစ်အစ်နှင့်ညှိုးညှိုးသံလေးများပေါ် ထွက်လာသည်နှင့်အမျှ ကိုဘသက်ကနှာမူတ်သံတရှူးရှူးတရွဲရွဲနှင့်အတင်းလိုးပေးနေရာ၊စောက်ခေါင်းဂလိုင်လေးအတွင်းမှတဖွတ်ဖွတ် တပွတ်ပွတ်နှင့်တစွတ်စွတ်၊တစုပ်စုပ်အသံများကသာအိမ်ခန်းကိုလွှမ်းမိုးနေလေသည်။

မြမြအိသည်အသားဖြူသူဖြစ်သည်အတွက်စောက်ရေကြည်များခွဲအိုင်ထွက်နေရာ၊လီးကြီးဆောင်ဝင်သွား တိုင်း၊စောက်ရေများအပြင်သို့စင်၍စင်၍ထွက်လာရသဖြင့်၊ကိုဘသက်၏လမ္မေးဘုတ်သိုက် ကြီးတစ်ခုလုံးနှင့်ဝမ်းဗိုက်သားများပါ၊စောက်ရေများနှင့်စိုရွဲနေပြီး၊မြမြအိလေး၏စောက်ခုံတစ်ခုလုံးနှင့်ပေါင်ကြား၊ဖင်ကြားများပါမကျန်စောက်ရေများရွဲစိုစိုကာစီးကျနေသည် အတွက်အောက်မှအိပ်ယာခင်းမှာပါစိုနှစ်နေ လေသည်။ကိုဘသက်မှာမြမြအိလေးခံနိုင်ရည်ရှိလာသည်နှင့်အမျှပယ်ပယ်နယ်နယ်ဖြဲဖြဲလိုးနေရာ၊မြမြအိခေါင်းမှာခေါင်းအုံးပေါ်တွင်မရှိတော့ဘဲ၊အိပ်ယာပေါ်တွင်ဆံပင်များမှာလန်လဲခါပြေကျနေပြီး၊ကိုဘသက်ဆောင် ထည့်လိုက်တိုင်း၊ကိုယ်လုံးလေးခါ၍ခါ၍သွားရပြီး၊လထစ်ကြီးကသားအိမ်ဝကိုဆောင်မိသည်အတွက်၊ အင်းကနဲ အင်းကနဲ ဖြစ်သွားရလေသည်။

စောက်ခုံလေးတစ်ခုလုံးကွဲထွက်လုမတတ်ကြီးထွားတုတ်ခိုင်သည်လီးကြီးကြောင့်၊စောက်ဖုတ် လေးမှာ ပြဲ၍ပြဲ၍သွားရပြီး၊နို့အုံလုံးလုံးလေးမှာအထက်အောက်တဆတ်ဆတ်တုံခါနေလေသည်။ ကိုဘသက် ကပက်လက်လေးပေါင်နှစ်ချောင်းကိုကားလျက်စောက်ဖုတ်လေးကိုဖြဲပေးထားရှာသည် မြမြအိကိုယ်ပေါ်မှခွဲ၍ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုခူးထောက်ဖြဲထားပြီး၊လက်နှစ်ဘက်ကခါးတစ်ဖက်တစ်ချက်မေ့ယာ ပေါ်သို့ထောက်ထားကာ၊လှေကြီးထိုးရိုးရိုးပုံစံဖြင့်လိုးနေရာတွင်၊လိုးပုံလိုးနည်းပုံစံကျလှသည်အတွက်၊ဖင်ကြီး ကိုမြောက်ကြွ မြောက်ကြွဖြင့်ဆောင်ချနေရာတွင်၊ကိုယ်လုံးချင်းထိကပ်မနေဘဲ၊လီး နှင့်စောက်ဖုတ်ချင်းသာမိမိရရထိတွေ့နေလေသည်။

တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ရင်းတစ်မိစိမိလိုးနေကြရာ၊

‘ဘွတ် ပြတ် ဖတ် အား အင်း အင်္ဂ သွတ် ဖတ် အင်္ဂ သွတ် ဖတ် အင် ပြတ် ဖောက် ပြတ် ဖေါက်’ နှင့်အသံများဆူညံထွက်လာရပြီး၊

‘ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်အား လိုး လိုး တအားလိုးစမ်းပါ၊ အိစောက်ဖုတ်လေးကွဲချင်ကွဲထွက်သွား စမ်းပါစေ အိခံနိုင်လာပြီ’

‘နာသေးလာဟင် မယားလေး’

မနာတော့ဘူး ကိုကိုလီးကြီးကစောက်ဖုတ်ထဲမှာပြောကျပ်နေပြီးခံရတာအားရပါးရရှိလိုက်တာ၊
အိမ်လို့အရသာရှိလွန်းလို့နာရမှန်းတောင်မသိတော့ဘူး။

ကိုဘသက်တဟောဟော၊ တဟဲဟဲနှင့်မမောနိုင်မပန်းနိုင်အဆက်မပြတ်ဆောင်ထဲပေးနေရာ၊

‘ဆောင် ဆောင် ကိုကို ခပ်မြန်မြန်လေး အဟင်း ဟင်း အိ အိပြီးတော့မယ်’ မြမြအိလေးမှာ
အသံလေးတွေတုံ့ရီလှိုက်မောလာပြီးကိုယ်လုံးလေးတစ်ခုလုံး၊စွေ့စွေ့ခါလျက်၊နှုတ်ခမ်းနုနုလေးတွေကပါတဆ
တ်ဆတ်ဖြစ်လာရသည့်အတွက်၊စောက်နှုတ်ခမ်းဖေါင်းဖေါင်းလေးကိုသွားဖြူဖြူလေးများ

ဖြင့်ဖိကိုက်ထိန်းချုပ်ထားရင်းက။သူမ၏လုံးကျစ်သောဖင်ကြီးကိုအပေါ်သို့မြှောက်၍စကောဝိုင်းပေးလိုက်၊ဘ
ယ်ညာယမ်းခါပေးလိုက်နှင့်၊ကိုဘသက်ဆောင်ချက်နှင့်အညီကော့ကော့ထိုးပေးနေရာက။

‘အိနှုတ်ခမ်းကိုစုတ်စမ်းပါ၊ အိရဲ့နို့တွေကိုလဲနယ်ပေးစမ်းပါ၊ ရှီး အား အိုး ရှီး ဘယ်လိုဖြစ်မှန်း
မသိဘူး၊ အရမ်းဘဲ ရှီး အဟင်းဟင်း’

ကိုဘသက်ကမြမြအိစကားကိုနားထောင်ပြီးမြမြအိအိမိန့်အတိုင်းနှုတ်ခမ်းနုနုလေးကိုစုတ်နမ်းရင်းနို့နှစ်လုံး
ကိုဆုတ်နယ်ခါအတင်းဆောင်ထည့်ပေးလိုက်သည်တွင်

‘ဇွတ် ဖွတ် ဗွတ် ဗွတ်’ နှင့်အသံများအဆက်မပြတ်ထွက်လာသည်နှင့်အမျှ၊

‘အောင်မယ်လေး ကောင်းလိုက်တာ ဆောင် ဆောင် အိ အိ ပြီးသွားပြီ အား ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်’

မြမြအိကိုယ်လုံးလေးမှာကိုဘသက်ရင်ခွင်အောက်တွင်တဆတ်ဆတ်တုန်ခါပြီး၊စောက်ရေများက
စောက်ဖုတ်အပြင်ဘက်ကိုစီးထွက်ကျလာသည်အထိ၊ ပွတ်ကနဲ ပွတ်ကနဲအံထွက်ကျလာသည်။

မြမြအိလေးမှာအထူးဇိမ်တွေ့သွားရပြီး၊လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးများဖြင့်ကိုဘသက်၏ကျောပြင် ကြီးကို
အသာအယာပွတ်သပ်ပေးနေရှာလေသည်။အပေါ်မှဖိထားသောကိုဘသက်ကိုယ်လုံးကြီး

ကြောင့်မြမြအိလေးမှာအသက်ရှူမဝဘဲ၊ တအင့်အင့်နှင့်ပတ်လက်ကားကားလေးပိပြားနေရှာသော်
လည်းကိုဘသက်ကနှုတ်ခမ်းလေးကိုလျှာဖြင့်ယက်ပေးပြီး၊အောက်နှုတ်ခမ်းဖုဖုလေးကိုသွားဖြင့်မနာ

အောင်ဖိကိုက်ပေးရာကပါးစပ်တွင်းသို့လျှာထိုးသွင်းပြီးကလိပေးရင်းနှင့်နှုတ်ခမ်းကိုကြာမြင့်စွာစုတ်
နမ်းပေးနေပြန်သည် အတွက်၊မြမြအိကလည်းဆိမ်အီထူးခြားလှသည်။ကာမအရသာကိုပြည့်ဝစွာခံယူ
ရင်းက၊ကိုဘသက်ကိုယ်လုံးကြီးကိုတင်းကြပ်စွာဖက်တွယ်ထားရင်းသူနှုတ်ခမ်းကြီးကိုလည်းပြန်လှန်ပင်စုတ်ပ
ပမိပြန်သည်။အတန်ကြာနှုတ်ခမ်းချင်းတေ့လျက်အပြန်အလှန်နမ်းစုပ်နေကြရင်းနှင့်

ကိုဘသက်ကနို့သီးခေါင်းစုတူတူလေးများကိုပွတ်ချေကလိပေးလိုက်၊ဖင်ဖြူဖြူဖွေးဖွေးများကိုဆုပ်
နယ်ပေးလိုက်နှင့်၊ပွတ်သပ်ကလိပေးနေပြန်သည် အတွက်၊မြမြအိကိုဘသက်ရင်ခွင်အောက်တွင်လူးလွန်လာရ
ပြန်ပြီး၊အငမ်းမရစုတ်နမ်းနေသောကိုဘသက်နှုတ်ခမ်းကြီးအောက်မှသူမ၏နှုတ်ခမ်းထူထူ လေးကိုမြှတ်ကနဲ
ဆွဲခွာလိုက်ရင်းကရင်ခွန်လိုက်မောစွာ တအင့်အင့် နှင့်လူးလွန်နေရှာသည်။

‘ကောင်းလား အိလေး’ ကိုသက်ကချွေးစို့နေသည့်နဖူးဝင်းဝင်းလေးမှဆံပင်စလေးများကိုအသာ
အယာသပ်တင်ပေးရင်းနှင့် တရွံရွံနမ်းနေပြန်သည်။

‘ကောင်းလိုက်တာ လင်ကြီးရယ် ကောင်းလိုက်တာ၊ကိုကို လီးကြီးကမာတောင်တောင်ကြီး ဆက်
လိုးအိုးမလို့လား’

‘လိုးအိုးမယ်လေး ကိုကိုမှမပြီးသေးဘဲနဲ့’

‘ကိုကို ဒီတစ်ခါလိုးတာ ကြာတယ်နော် ခဏဆင်းအုံးကွယ်၊ကိုကိုလီးကြီးကိုခဏလောက်ချွတ် ပါအိုးလား
ဟင်’

‘အိလေး ခံရတာမကောင်းဘူးလား’

‘ကောင်းပါတယ် ကိုကိုရဲ့ အိလေးသိပ်ကြိုက်တာဘဲ’

‘ဒါနဲ့များကွာ ချွတ်နေရအုံးမှာလား’

‘ခဏနားပါအုံးလားကိုကိုရယ် အိလေးအထဲကတအားနာနေတယ်၊ ပြီးတော့မှဆက်လိုးပေါ့နော်’

ကိုဘသက်သည်မြမြအိကိုယ်လုံးလေးပေါ်တွင်မှောက်ရက်ကြီးမိုန်းလျက်အမောဖြေနေရာက၊ သူ့ကိုယ်ကြီးကိုခွာလိုက်ရင်းလီးကြီးကိုစောက်ဖုတ်လေးထဲမှအသာအယာဆွဲနှုတ်လိုက်သည်။ တထစ်ထစ်ဖြင့်လီးကြီးထွက်လာရာတွင်၊ တအုံလုံးပြည့်ကျပ်နေသောစောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများကင့်ကြွလျက်၊ အတွင်းနှုတ်ခမ်းသားလေးများကနီရဲပြုလန်ကာ၊ လီးကြီးတွင်ကပ်ငြိပါလာလေသည်။

မြမြအိဝမ်းဗိုက်ထဲမှမာကျောသောလီးချောင်းကြီးပြုတ်ကနဲ ကျွတ်ထွက်သွားသည်နှင့်၊ မြမြအိလေးကထိုင်လိုက်ရာ၊ ‘ဘလွတ်’ ‘ဘလွတ်’ မြည်သံများနှင့် အတူအရေများကစောက်ပတ်အတွင်းမှအံထွက်ကျလာကြရာ၊ အိပ်ယာပေါ်တွင်ခွဲအိုင်သွားလေသည်။ အိပ်ယာပေါ်တွင်ဖင်ထိုင်ရက်သားလေးဖြစ်နေသော မြမြအိလေးမှာ၊ ဟောင်းလောင်းလေးပွင့်ဟနေသည့်စောက်ခေါင်းထဲမှအရေများစီးထွက်ကျလာသည်ကိုညှစ်ထုတ်ပြစ်လိုက်မိရင်း၊ သူမစောက်ဖုတ်ထဲမှကျွတ်ထွက်လာသည်၊ သူမ၏သုတ်ရေဖြူဖြူပြစ်ပြစ်များရစ်ပတ်တွယ်ကပ်ခါတန်းမတ်နေဆဲဖြစ်သော၊ လီးကြီးကိုငေးစိုက်ကြည့်နေမိရာသည်။

ကိုဘသက်မှာသူ့ပေါင်ခြံမှအရေအရွဲသားနှင့် တန်းမတ်ထောင်ထနေသည့်လီးကြီးကိုတပ်မက်သောမျက်လုံးများနှင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေရာသည်၊ ဖြန့်နှစ်အရွယ်မယားပေါက်စနလေး၏ပေါင်ခြံမှအမွှေးနုလေးများနှင့် ဖေါင်းကြွနေသည့်ဆီးခုံမို့မို့ဝင်းဝင်းလေးနှင့်၊ သူ့လီးကြီးနှင့် အလိုးခံထားရရှိနှုတ်ခမ်းသားလေးများနီရဲပြုလန်နေသောစောက်ဖုတ်လေးမှာအရေများစိုရွဲနေသည့်အတွက်ခြေရင်းမှာပုံနေသည့်ထမီလေးကိုလှမ်းယူလိုက်ပြီး။

‘အိလေး စောက်ဖုတ် တစ်ခုလုံးစိုရွဲနေတာဘဲ သုတ်ကြအုံးစို့’

‘ကိုကို ကရွံ့လို့လား’

‘မရွံ့ပါဘူး အိလေးရဲ့ မရွံ့လို့ဘဲယက်စုတ်ပေးပြီးသားဘဲဟာ အရေတွေရွဲနေရင် လိုးလို့ မကောင်းဘူး သိရဲ့လား’

‘မသိဘူးလေး အခုမှခံဘူးတဲ့ဥစ္စာ’

‘အဲဒါကြောင့် သုတ်ကြအုံးစို့လို့ပြောတာပေါ့၊ မြရွှေဆိုပြောစရာမလိုဘူး အရေတွေရွဲနေပြီး ကိုသက်ရယ် သုတ်ကြအုံးစို့ဆိုပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ကသုတ်ပေးတာ’

‘အံ့မယ် ပြောတတ်လိုက်တာ ဟိုကခံနေကြမယားကိုး ဒီကကောင်မက အခုမှအလိုးခံဘူးတာ မလုပ်တတ်သေးဘူးရှင် သိရဲ့လား’ မြမြအိလေးကမျက်စောင်းလေးထိုးခါမူနဲ့နဲ့လေးပြောလိုက်ပြီးမှ၊

‘အိလေးစောက်ဖုတ်ကို ကိုကိုသုတ်ပေး ကိုကိုလီးကိုအိမသုတ်ပေးမယ်နော်’

မိန်းမလိုးသည်နေရာတွင်ရမွန်ဆန္ဒအားကြီးသောကိုဘသက်က၊ အပျိုစင်နုနုထွတ်ထွတ်လေးကို အရှက်ကုန်ကာလိုးသည် ခံသည့်နေရာတွင်ပက်ပက်စက်စက်ပြောရဲ့ကိုင်ရဲ့ခံရဲ့လာအောင် အထူးနှိုးဆဲသိမ်းသွင်းနေစရာမလိုဘဲ၊ အမေတူသမီးမြမြအိလေးကလဲ၊ ကာမဆန္ဒအားကြီးလေသူလေးမို့၊ ပက်ပက်စက်စက်ရဲ့ရဲ့တင်းတင်းတုံ့ပြန်လာသည့်အတွက်၊ အားရကျေနပ်စွာဖြင့်၊

‘သုတ်ပေးမှာပေါ့ မယားလေးရယ် ကဲ ပေါင်ကားလိုက်’

မြမြအိလေးကလက်နောက်ပြန်ထောက်ခါ၊ ပေါင်တန်လေးနှစ်လုံးကိုပြုကားပေးလိုက်သည်တွင်လက်ထဲမှထမီ

လေးဖြင့် စောက်ဖုတ်နှင့်ဆီးခုံတွင်ပေပွနေသောသုတ်ရေများကိုယုယုယယသုတ်ပေးလိုက် ပြီးပေါင်တစ်ချောင်းခြင်းအသာမခါဖင်ကြားထဲစီးကျနေသည့်အရေများကိုပါသုတ်ပေးနေပြန်သည်။

မြမြအိကနူးညံ့ပျော့ပြောင်းသည့်လက်ချောင်းလေးများဖြင့်အရေများပေပွခါတန်းမတ်နေသည့် လီးကြီးကိုပွတ်သပ်ဆုတ်ကိုင်ကာ၊ကိုဘသက်လုပ်ပေးနေသမျှကိုကျေနပ်စွာခံစားနေရင်းမှ-

‘ကိုကို-အိမကိုတကယ်ချစ်တယ်နော်’

ချစ်တာပေါ့ အိလေးရယ်

ချစ်ရင် အိမကိုနေ့တိုင်းလိုးပေးနော်

စိတ်ချ နေ့တိုင်းလိုးပေးမယ် ကိုကိုလဲအိလေးကိုမလိုးရရင် မနေနိုင်တော့ဘူး

တော်ပါ သူ့မယားမရှိတုန်းမို့ သူများကိုချော့လိုးနေတာ မဟုတ်လား သူ့မယားပြန်လာရင် သတိ ရမှာမဟုတ်ပါဘူး

မယားလေးကလဲကွာကိုကိုကလိုးချင်နေတာကြာလဲပြီငယ်နေသေးလို့အောင်ထားရတာဗျာသိရဲ့လား

ဒါနဲ့များကိုကိုရယ် အိမအပျိုဖြစ်တာဖြင့်ကြာလှပြီဥစ္စာ အလကား အောင်ထားရသေးတယ် လိုးချင်တာများလိုးလိုက်ရောပေါ့

ကိုဘသက်ကစကားပြောရင်းနှင့်စောက်စိလေးကိုကစားပေးနေရာ မြမြအိလေးကလဲအညံ့မခံဘဲ လီးကြီးကိုထမိလေးဖြင့်သုတ်ပေးလိုက်ပြီး ဆုတ်ကိုင်ကာဂွင်းတိုက်ပေးနေပြန်သည်။

ဒါဘဲနော် မေမေလစ်တာနဲ့ အိလေးကိုလိုးဘို့ရာစဉ်းစားထား တနေ့တခါမှအလိုးမခံဘူးဆို ရင် တော့ လီးကြီးကိုပါးစပ်နဲ့ကိုက်ပြစ်မှာဘဲ

ကဲပါမိန်းမရယ် စိတ်သာချ နောက်ကျတော့မှသာ လိုးလွန်းလို့မညီးရဘူးနော် လူလစ်တာနဲ့ထမိန် လှန်ဘို့သာပြင်ထား

ကိုဘသက်ကမြမြအိနှုတ်ခန်းလေးကိုစုတ်ယူလိုက်ရာ မြမြအိလေးကလျှာထိုးပေးသည်တွင် ကို ဘသက်ကမြမြအိလျှာလေးကို မနာအောင်ကိုက်လိုက်ပြီးတယောက်နှင့်တယောက်အပြန်အလှန် စုတ်ယူနေကြရာမှ တခါလျှာခြင်းထုတ်၍ကလိနေကြပြန်သည်။ကိုဘသက်က မြမြအိဖင်ကြီးနှစ်လုံး ကိုကိုင်ပြီးနယ်ပေးနေသကဲ့သို့ မြမြအိလေးကလည်း ကိုဘသက်ခါးကိုဖက်ခါ လီးကြီးကိုပွတ်သပ် ဂွင်းတိုက်ပေးရင်း ရမွှက်ဆန္ဒများတက်ကြွနေရလေသည်။ကိုဘသက်က မြမြအိလေး၏လုံးကျစ် ဖေါင်းကြွနေသောနှို့လေးနှစ်လုံးကိုပါးစပ်ဖြင့်ငုံ၍တလှဲစီစုတ်ပေးစို့ပေးရင်းနှို့သီးခေါင်းကလေးများ ကိုလျှာဖြင့်ကလိပြန်သည်အတွက် မြမြအိလေးမှာ ထိုင်လျှက်က ကော့ကော့လေးဖြစ်လာရပြီးလက် ထဲမှလီးကြီးကိုလည်းခတ်တင်းတင်းလေးဖြစ်ညှစ်ပေးလိုက်မိရသည်။

နှစ်ဦးလုံးထိုင်လျက်အနေအထားနှင့်ပွတ်သပ်နှိုးဆွပေးနေကျရာမှ မြမြအိလေးမှာမနေနိုင်တော့ရ အောင်ရမွှက်ဆန္ဒများတက်ကြွလာရသည်အတွက် မြမြအိလေးသည်ထိုင်လျက်အနေအထားမှကုန်း ၍ ကိုဘသက်ပေါင်ကြားကိုခေါင်းဝင်ကာ ထောင်မတ်နေသောလီးကြီးကိုတပြုတ်ပြုတ်နှင့် စုတ်ပေး လိုက်မိရသည်။ဖေါင်းအိစိုစွတ်သောနှုတ်ခမ်းလေးနှစ်မှာဖြင့်ကြီးမားလှသောဒစ်ဖျားကြီးကိုငုံခဲ၍လျှာ ဖြင့်ယက်ပေး သွားဖြင့်မနာတနာဖိကိုက်ပေးနေရာ ကိုဘသက်၏ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာထွန်ထွန်လူးသွား ရပြီး ပါးစပ်မှလည်းတဟင်းဟင်းနှင့်ဖြစ်လာရာက-

အိလေး ကိုကိုလဲစောက်ဖုတ်ကိုယက်ချင်တယ်ကွာ

အလိုးခံဘူးသွားပြီမို့ လီးကြီးကိုမြတ်နိုးတွယ်တာနေမိဖြစ်သော မြမြအိလေးမှာ စုတ်ယက်ပေးနေ ရာမှပါးစပ်ဖြင့်အပြည့်ငုံလျက်ခေါင်းကိုရှေ့တိုးနောက်ငင်ပြုခါဆောင်စုတ်ပေးနေသည့်အတွက်တ ပြုတ်ပြုတ်နှင့်လီးစုတ်သံများသာထွက်ပေါ်နေလေသည်။

ဟင်အင်း အိ စုတ်လို့မဝသေးဘူး

ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ် ကိုကိုပြောမယ် ခဏချွတ်လိုက်အုံး

ပလွတ်ပြုတ်

ဘယ်လိုလုပ်အုံးမလို့လဲ

ကဲပါ ကိုကိုပြုပါမယ်

ကိုဘသက်က မြမြအိအာခံတွင်းထဲမှလီးကြီးကိုပလွတ်ကနဲမြည်အောင်ဆွဲချွတ်လိုက်သည်အ တွက် ကိုဘသက်လုပ်ပုံကိုငုံပုံကို မြမြအိဘေးမှထိုင်ကြည့်နေရရှာသည်။

ကိုဘသက်က အိပ်ယာပေါ်ပက်လက်လှန်လိုက်ပြီးမှ-

အိလေး ကိုကိုမျက်နှာပေါ်ကနေပြောင်းပြန်ကျော်ခွလိုက်ပြီး လီးကိုစုတ်ပေးနော် ကိုကိုကလဲ အိ စောက်ဖုတ်ကိုယက်ပေးမယ်

မြမြအိ သဘောပေါက်သွားသည်အတွက် ကျော်ခွလိုက်ရာ တယောက်နှင့်တယောက် ဖင်ပြန် ခေါင်းပြန်အနေအထားဖြစ်သွားရပြီး ကိုဘသက်မျက်နှာကြီးကိုသူမ၏ပေါင်ကြားတွင်ညှပ်လျက်ခွ ထားလိုက်သည်။ပြီးတော့မှလီးကြီးကိုလက်ကလေးများဖြင့်ဆုတ်ကိုင်ခါ အသာအယာစုပ်ပေးလိုက် သည်။မြမြအိဖင်ကြီးက ကိုဘသက်မျက်နှာကို ကျကျနနကြီးခွထိုင်ထားရာ နှာခေါင်းကြီးကဖင်နှစ် ချမ်းကြားထဲမြူထင်နေပြီး ပါးစပ်ကနီရဲပြုလန်နေသည့်စောက်ပတ်ကလေးနှင့်အပ်လျက်သားဖြစ် နေသည့်အတွက် ဖင်ကြားထဲတွင်စိုစွတ်နေသောညှိစို့စို့အနံ့ရှိသည် အကျိရေချွဲပြစ်ပြစ်များကနှာ ခေါင်းကြီးကိုပေကျံကုန်ရပြီး စောက်ပတ်အတွင်းမှထွက်လာသောအရေကြည်များကပါးစပ်ကိုပေ ကျံကုန်သည်။

ပြတ်--ပလပ် --ပြုတ် --စုတ် -- ပြုတ် --မြိ --အဟင်းဟင်း

ကိုဘသက်က သူ့မျက်နှာပေါ်ခွထိုင်နေသော မြမြအိလေး၏ဖင်နှစ်ချမ်းကိုဆွဲပြုထားရာပြုဟသွား သောဖင်ဖြူကြီးနှစ်ချမ်းကြားတွင်တင်းစေ့နေသောစအိုဝသေးသေးလေးကိုနီရဲစွာဖြင့်တွေ့နေရပြီး၊ ပြုလန်နေသောစောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားထူထူလေးများကဖင်ဖြူလိုက်သဖြင့်ပိုမိုပြုဟသွားရသည်အတွက်၊တ ဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေသောစောက်စိနီရဲရဲလေးနှင့်အတွင်းသားရဲရဲလေးများအပြင်အရေများရွဲ အိုင်နေသည့်ကျဉ်းမြောင်းသောစောက်ခေါင်းပေါက်တစ်လျှောက်ကိုပါမြင်တွေ့နေရသည့်အတွက်ဖင် ကြားတစ်လျှောက်စောက်ပတ်ရောစအိုဝပါမကျန်လျှာဖြင့်ယက်ပေးနေရမိသည်။တင်းမာနေသော စောက်စိလေးကိုပါးစပ်ဖြင့်စုပ်၍သွားနဲ့ကိုက်ပြီးလျှာနဲ့ဖိထိုး၍မေ့ပေးရာကစောက်ဖုတ်လေးကိုနှုတ် ခမ်းစုပ်သလိုပါးစပ်နဲ့တေ့၍စုပ်ယူပြီး၊အတွင်းနှုတ်ခမ်းသားလေးများကိုလျှာနဲ့ယက်ပေးရင်းနှင့်စောက်ခေါင်း အတွင်းသို့လျှာနဲ့ထိုးသွင်းမေ့နှောက်ပေးနေပြန်ရာ။

မြမြအိလေးမှာဖင်ကြီးမြောက်ကြွမြောက်ကြွနှင့်ကိုဘသက်ခေါင်းကိုသူမ၏ပေါင်ကြားတွင်တအားဖိညှပ်ထ ဝးမိလေသည်။လီးကြီးကိုလည်းရေခဲချောင်းစုတ်သလို၊စုပ်ယက်ပေးနေသည့်အတွက်၊ တပြုတ်ပြုတ်၊တပြုတ်ပြုတ်နှင့်လီးနှင့်စောက်ဖုတ်စုပ်ယက်နေသည့်အသံများသာထွက်ပေါ်နေရလေသည်။နှစ် ယောက်သားအားရပါးရယက်စုပ်နေကြရာမှ၊ပြင်းထန်စွာတက်ကြွလာသည့်ဆန္ဒများ ကြောင့်ကိုဘသက်ကမြမြအိလေးကိုသူ့ကိုယ်ပေါ်မှလှိုမ့်ချပြီးလှိုရန်ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

‘ကိုကိုလိုးတော့ကွာ အိမ်အရမ်းခံချင်နေပြီ’
‘အိလေး ဒီတစ်ခါ တစ်မျိုးပြောင်းလိုးရအောင် ဖင်ကုန်းပေးကွာ’
‘ဟင်အင် အိလေးအရမ်းပင်ပမ်းနေပြီ၊ ကိုကိုရဲ့ ပက်လက်ပဲခံမယ်’
‘အိလေးကလဲကွာ လိမ္မာသားနဲ့’

‘ကိုယ်မယား ကိုယ်သနားပါအုံးကိုကိုရယ်၊အလိုးခံရတာကောင်းလွန်းလို့ကြိတ်မှိတ်ခံနေတာ၊
တစ်ကိုယ်လုံးတအားနာနေပြီကိုကိုရဲ့’

မြမြအိလေးကပက်လက်အနေအထားမှပေါင်တံသွယ်သွယ်လေးနှစ်ချောင်းကိုအစွမ်းကုန်ဖြုတ်ထားရာ
ကိုဘသက်ကမြမြအိပေါင်ကြားတွင်ဒူးထောက်ခွဲဖြဲ၍ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ဒစ်ဖျားကြီးကိုအရေအခွဲ
သားနှင့်ပွင့်အာနေသောစောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းဝတွင်အသာတေ့၍ထိုးမသွင်းသေးဘဲ၊အထက်အောက်စုန်ချီဆန်
ချီပွတ်ဆွဲပေးနေသည်။အတွက်လထစ်ကြီးနှင့်စောက်စိလေးကိုထိုးမိ၊ထိုးမိသွားရာ၊မြမြအိ
လေးမှာဖင်ဖွေးဖွေးကြီးများကိုအိပ်ယာပေါ်မှမြောက်ကြွသွားအောင်ကော့ပေးမိရင်း၊ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုအစွမ်း
ကုန်ဖြုတ်ကားပေးထားရှာသည်။ကိုဘသက်ကရှေ့သို့ကုန်း၍မြမြအိရင်ဘတ်ပေါ်မှောက်ချ
လိုက်ပြီးနို့လေးနှစ်လုံးကိုတပြုတ်ပြုတ်နှင့်တလှဲစီစုပ်ပေးနေချိန်တွင်မြမြအိလေးကကိုဘသက်ကျော
ပြင်ကြီးနှင့်ဖင်လုံးကြီးများကိုလက်ဖဝါးနုလေးဖြင့်တယုတယပွတ်သပ်ပေးရင်း။

‘လိုး လိုးပါတော့ ကိုကိုရယ် လီးကြီးကိုစောက်ဖုတ်ထဲ ထည့်လိုက်ပါတော့အိမ်ခံချင်လှပြီ’

ငြီးငြီးညူညူလေးတောင်းခံလာသည်။အတွက်လိုးသည်နေရာတွင်ကျွမ်းကျင်လှသည်ကိုဘသက်
သည်ဆိုင်းတွမနေတော့ဘဲ၊နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးကိုဖိကပ်စုပ်ယူကာနို့နှစ်လုံးကိုစုံစုံကိုင်၍တဖြေးဖြေးခြင်းထိုးသွင်
းလိုက်သည်။အတွက်၊တပြုတ်ပြုတ်ဖြစ်ဖြစ်အသံများနှင့်အတူလီးကြီးကစောက်ခေါင်းထဲထိုးဝင်သွားလေသည်။လီး
ဒစ်ဖျားကြီးမှာစောက်ခေါင်းလေးထဲသို့ကြပ်တည်းပြုတ်သိပ်စွာထိုးဝင်သွားရသည်။အတွက်၊စောက်ဖုတ်လေးမှ
၁မချီမဆန်ပြုလန်သွားရပြီး၊မြမြအိလေးမှာနာလည်းနာ၊ကောင်းလည်း
ကောင်းနှင့်တချိန်ထဲမှာပင်၊အရသာနှစ်မျိုးခံစားလိုက်ရသည်။အတွက်၊တစ်ကိုယ်လုံးထွန်ထွန်လူးနေရကာ၊ဖြဲ
ပေးထားသောပေါင်နှစ်လုံးကိုအတင်းပြန်စေလျက်၊ကိုဘသက်ရင်ဘတ်ကြီးကိုဆီးတွန်းထားမိရှာသည်။လိုးရသ
ည်မှာစီးစီးပိုင်ပိုင်နှင့်အရသာရှိလှသည်ကိုဘသက်ကအလျော့မပေးဘဲ၊တဖြေးဖြေး
ချင်းညှောင်သွင်းနေရာ၊မြမြအိလေးမှာမျက်နှာရှုံ့မဲ့လျက်၊တအင်းအင်းတအဲအဲ၊ လေသံလေးဖြင့်ငြီးငြူ
ရင်းကြိတ်မှိတ်ခံနေရှာသည်။

‘ရိုး အား အား အ အောင်မယ်လေး လင်ကြီးရယ်၊ နာတယ် ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်ရိုး’ မြမြအိ လေး
တိုးတိုးကြိတ်ကြိတ်ငြီးရှာသည်။

‘မနာပါဘူ အိလေးရဲ့ ကောင်းတာများ’

‘မြ ဖျစ် ဖျစ် မြ’

‘ဟင်အင် နာတယ် နာတယ် ရိုး အား ကိုကိုဖြေးဖြေး အား အား ကျွတ် ကျွတ်’

‘အိလေးကလဲကွာ ဒါလေးများ ဘယ်လိုဖြစ်နေရတာလဲ’

‘စောက်ဖုတ်တစ်ခုလုံးကျိန်းစပ်ပြီးနာနေပြီကိုကိုရဲ့၊ဒါကြောင့်မို့သိပ်မခံနိုင်တာ၊ဖြေးဖြေးဘဲလုပ်နော်’

ကိုဘသက်ကချော့မော့၍မှန်မှန်ဆောင်ပေးနေရာမှ ‘ပွတ် ဖျစ် ဖျစ် ပလပ် ဖတ်’ စိတ်တက်ကြွ
ခါမထိန်းနိုင်တော့ဘဲတအားဆောင်လိုက်ရာ။

‘အို့ အမေ အား အား သေပါပြီ အား ရင်ထဲကိုအလုံးကြီးဆိုတက်သွားတာဘဲ ရိုး အင်း အဟင်
စောစောကလိုနဲ့ချင်းသွင်းမှပေါ့ ရိုး ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်’

ကိုဘသက်ကလီးတစ်ချောင်းလုံးစောက်ခေါင်းထဲအသာစိမ်ထားခါ၊မလှုပ်ရှားသေးဘဲနို့တစ်လုံးကိုစို့၊နို့တစ်လုံးကိုရွှေလေးပွတ်ကစားပေးရင်းနှင့် နွေးထွေးတင်းကြပ်သောအတွင်းသားများ၏ရစ်ပတ်အုပ်ငံထားမှုကိုမှီခို၍အရသာခံနေရာ၊မြဲမြဲအိလေးမှာ၊အံကလေးကြိတ်ပြီးလီးကြီး၏ဒါဏ်ကိုခံနေရရာသည်။

ကိုဘသက်ကမြဲမြဲအိလေး၏ဖေါင်းလုံးမို့ကြွနေသည် နို့အစုံကိုဆုတ်ကိုင်ခါ၊ချေမွပေးနေရင်းနှင့် တဆတ်ဆတ်တုံနေသည် နှုတ်ခမ်းလေးကိုဖိကပ်ခါစုပ်ယူပေးလိုက်ပြီး၊စောက်ဖတ်လေးအတွင်းစိမ်ထားသည် လီးကြီးကိုအသာဆွဲနှုတ်ပြီး၊ပြန်ဆောင်ထည့်လိုက်ပြန်ရာတွင်၊ကြီးမားတုတ်ခိုင်ရှေ့လျားသောလီးချောင်းမာမာကြီးမှာ၊စောက်ခေါင်းလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်အရင်းရောက်အောင်အတွင်းသားနုကလေးများကိုအတင်းပြုဖွင့်ပွတ်တိုက်ပြီး၊သားအိမ်ဝကိုလထစ်ကြီးဖြင့်သွားဆောင်မိသဖြင့် ဒုတ်ကနဲအသံနှင့်အတူမြဲမြဲအိလေးမှာဗိုက်ထဲမှအောင်သလိုခံစားလိုက်ရပြန်ပြီး၊ အင်ကနဲ ဖြစ်သွားရရာသည်။

ကိုဘသက်သည်အောက်ပိုင်းတွင်စောက်ရေများစိုစွတ်ခွဲအိုင်နေသည် စောက်ဖတ်ကလေးကိုတစ်ချက်ချင်းမှန်မှန်လှိုးနေသကဲ့သို့အပေါ်ပိုင်းမှမို့ဖေါင်းသော နို့နှစ်လုံးကိုတစ်လုံးစီစို့ပေးနေရာ။

မြဲမြဲအိလေးသည်မဆန့်မပြင်ဝင်လာသောလီးကြီးကြောင့် နာကျင်လှသော်လည်း၊အသံထွက်ခါ ညီးထွားခြင်းမပြုဘဲ၊မျက်နှာလေးရှုံ့မဲပြီးခံနိုင်ရေရှိနေကိုတွေ့ရသည် အတွက်၊အချက်မှန်မှန်ဆောင်လှိုးပေးနေသည်တွင်၊မြဲမြဲအိမှာကာမဆန္ဒများထကြွပြင်းထန်လာရပြန်ကာ၊မျက်စိကိုစုံမှိတ်ထားရင်းကုံးကုံးကွကွနှင့်မိမိရရလှိုးနေသည် ကိုဘသက်ကျောပြင်ကြီးကိုပွတ်သပ်ကုပ်ခြစ်ဖက်တွယ်ခါ၊ပေါင်တန်များကိုအစွမ်းကုန်ဖြုတ်ပေးပြီး၊ဖင်ကြီးကိုကော့ကော့ပေးလာပြန်သည်။

လီးကြီးဝင်ထွက်သည့်အခါများတွင်စောက်ခေါင်းဂလိုင်ထဲမှစိုစွတ်နေသည့်အရေများကြောင့် တစွပ်စွပ် တဖွတ်ဖွတ်အသံများ မြည်လာရကာ၊တစ်ခက်တစ်ချက်အရှိန်ဖြင့် တအားပြစ်ဆောင်လိုက်ရာတွင်၊ဒုတ်ဖွတ်၊ ဒုတ်ဖွတ် ဟူသောအသံနှင့်အတူလထစ်ကြီးကသားအိမ်ခေါင်းကိုဆောင်မိသွားသည် အတွက်၊မြဲမြဲအိလေးမှာ ‘အား’ ကနဲ ‘အား’ ကနဲအော်ကာကော့ကော့သွားရသည်။

ကိုဘသက်မှာမြဲမြဲအိခါလေးကိုစုံကိုင်၍လီးကြီးကိုစောက်ဖတ်လေးအတွင်းသို့အဆက်မပြတ်လှိုးဆောင်ပေးနေရာ၊ခုံကြွမို့မောက်သောစောက်ဖတ်လေးနှင့်လီးကြီးမှာကြပ်တည်းနေသဖြင့် လချောင်းကြီးဆောင်ဝင်သွားတိုင်း၊စောက်ဖတ်လေးမှာပြု၍အတွင်းသို့လီးကြီးနှင့်အတူခွက်ဝင်သွားရခါ၊လီးကြီးဆွဲထုတ်လိုက်သည်နှင့်အတွင်းနှုတ်ခမ်းသားရဲရဲလေးများပါလီးတန်ကြီးတွင်ဖိကပ်လိန်ညှပ်ခါပြုလန်ပါလာရပြန်သည် အတွက်၊ဖင်ကြီးပါအပေါ်သို့မြှောက်ကြွပါလာရသည်။

မြဲမြဲအိလေးမှာလချောင်းကြီးစောက်ခေါင်းထဲသို့ဝင်လာတိုင်း၊ရင်ခေါင်းထဲတွင်ဆိုသိပ်ပြည့်ကြပ်သွားရသလိုခံစားရပြီး၊ဆွဲနှုတ်သွားသည်နှင့်ဝမ်းခေါင်းထဲမှအူတွေအသဲတွေပါအပြင်သို့ထွက်သွားရသည် အလားဟာတာတာကြီးဖြစ်သွားရခါ၊ရင်ထဲမှာဖိုလှိုက်၊ဖိုလှိုက်နှင့်အလိုးခံရသည် အရသာကိုအပြည့်အဝခံစားနေရလေသည်။

အောက်မှဖြုတ်ကော့မြှောက်၍ခံနေသောမြဲမြဲအိမှာခံရင်း၊ခံရင်းနှင့် ကောင်းသထက်ကောင်းလာသည် အတွက်၊စောစောပိုင်းကနာကျင်မှုဝေဒနာများပျောက်ဆုံးသွားရပြီးစောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံးကျင်၍ဆိမ့်လာရခါ၊ပါးစပ်လေးကဟောင်းလောင်းပွင့်လျက်ဆောင်လိုက်တိုင်းတဟင်၊ဟင်ဖြစ်နေရာသည်။

‘အို အွတ် ဟင် ဆောင်ဆောင် ရှိုး အရမ်းအရမ်းကောင်းတာဘဲ၊ အွတ် အွတ်’
‘အိလေး ခံနိုင်လာပြီမို့လား ဟင်’
‘အို အွတ် ရှိုး ကျွတ်ကျွတ် ကျွတ်၊ ဖွတ် မြွတ် ဖတ် ဖွတ် စွတ် မြွတ် ဖတ်’
‘အား အား ဘယ်လိုကောင်းမှန်းမသိဘူး၊ ခပ်နာနာလေးဆောင်စမ်းပါ၊ အိမခံလို့ကောင်းလာပြီ’

ကိုဘသက်ကနီးနှစ်လုံးကိုစုံကိုင်ဆွဲ၍အဆက်မပြတ်ဆောင်၊ဆောင်လို့နေရာ၊လီးကြီးမြို့တဝင်သွားတိုင်း၊
လီဥတွဲကြီးကမြဲမြဲအိဖင်သားနှစ်ချမ်းကြားရှိစအိုဝလေးကိုတဖတ်ဖတ်နှင့်ရိုက်ခတ်နေလေသည်စောက်ခေါင်း
လေးထဲမှာရွဲအိုင်နေသည်အရေများကလဲဆောင်လို့ကိုတိုင်း၊စင်၍ စင်၍ထွက်လာနေကြ
ရာမြဲမြဲအိလေး၏ပေါင်ခြုံဆီးစပ်တစ်ဝိုက်နှင့်ကိုဘသက်၏လီးမွှေးဘုတ်တိုက်ကြီးနှင့်လီးဥတွဲကြီးများပါစေ
က်ရေများစိုရွဲနေလေသည်။

‘ကိုကိုရယ် ဘယ်လိုများလုပ်နေတာလဲစောက်ခေါင်းထဲမှာ ဆိမ်လို့တာ ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်’
မြဲမြဲအိမမှာမပွင့်တပွင့်ငြိုးငြိုးစုတ်သပ်လိုက်ပြီး၊ကိုဘသက်ဆောင်ချက်နှင့်အညီပေါင်တန်သွယ်
သွယ်နှစ်ချောင်းကိုရင်ဘတ်နှင့်ကပ်အောင်အစွမ်းကုန်ဖြဲကားပေးထားပြီးဖင်ကြီးကိုမြှောက်ကြွ၍
ကော့ကော့ထိုးပေးနေသည် အတွက်စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲသို့လီးချောင်းကြီးမချိမဆန့်ထိုးဝင်လာ
တိုင်းဖင်လေးရှုံ့ရှုံ့သွားရခါ၊စောက်ဖုတ်လေးဖြင့်ညှစ်၍ညှစ်၍ပေးနေသကဲ့သို့ဖြစ်နေရာ၊

ကိုဘသက်မှာအထူးပင်အရသာတွေ့နေရလေသည်။ကာမဆန္ဒအားကြီးမားသည်နှင့်အမျှအချိန်ပြည့်
နီးပါးထရွဲနေခါမိန်းမလိုးသည် နေရာတွင်စိမ်ပြေပြေအရသာခံလိုးတတ်သည်ကိုဘသက်သည်အပျိုရိုင်းလေး
မြဲမြဲအိကိုနည်းမျိုးစုံနှင့်နှိုးဆွခါအလိုးခံရသည်အရသာကိုစွဲမက်လာစေရန်ပုံစံအမျိုးမျိုးနှင့်မ
ပြီးအောင်ထိန်း၍လိုးနေရင်း၊စောက်ဖုတ်ရိုင်းကလေး၏အတွေ့အထိအရသာကိုမိမိရရခံစားနေရာမှာ၊

ထူးခြားလှသည့်စောက်ဖုတ်ရိုင်းလေး၏တုန့်ပြန်မှုများကြောင့်လီးကြီးတစ်ချောင်းလုံးတဆတ်ဆတ်တုန်ကာပြီ
ချင်လာသည့်အတွက်၊မြဲမြဲအိလေး၏ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုပုခုံးပေါ်သို့တစ်ဖက်တစ်ချက်ချိတ်တင်လိုက်ရာ၊ဖင်
ဆုံကြီးမှာမြှောက်ကြွလာ၍စောက်ရေများနှင့်ရွဲအိုင်နီရဲဖောင်းကြွနေသောချစ်စရာ
စောက်ဖုတ်လေးမှာအပေါ်သို့ကောတက်လာပြီးထောင်ပေးသလိုဖြစ်နေရာ၊လီးကြီးကိုအဆုံးတိုင်ပင်အားရပါး
ရဆောင်သွင်းပြစ်လိုက်သည်တွင်၊လီးကြီးကစောက်စေ့လေးကိုပွတ်တိုက်ပြီးဝင်သွားရကာလီးဒစ်ဖျားကသား
အိမ်ဝထဲသို့ စွတ်ကနဲ စိုက်ဝင်သွားရာ၊မြဲမြဲအိလေးမှာစုတ်တသပ်သပ်နှင့်အိဆိမ်

သွားရှာသည်။ကိုဘသက်ကဆောင်၊ဆောင်လို့နေရင်းနှုတ်ခမ်းလေးကိုငုံ၍စုတ်ယူလိုက်ပြန်ရာ၊ပေါင်းနှစ်ချော
င်းမှာရင်ဘတ်နှင့်ထိကပ်သွားပြီးဖင်ကြီးမှာကော့ထောင်၍အိပ်ယာနှင့်လွတ်နေလေသည်။
စောစောကလိုလှေကြီးထိုးရိုးရိုးလုပ်နေသည်လိုးနည်းနှင့်စာလျင်ဆောင်အားပိုကောင်း၍ကိုဘသက်လည်းစိ
တ်ရှိလက်ရှိတအား တအားပင်ဆောင်လိုးနေရာ။

‘အား အင့် အင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဆောင်ပါ၊မြန်မြန်လေး အိ အိလေးပြီး ပြီးတော့မယ်ထင်
တယ် မရပ်နဲ့’
မြဲမြဲအိလေးမှာလဲပြီးခါနီးလာပြီဖြစ်သည်အတွက်အားမလိုအားမရဖြစ်လာကာ၊ကိုဘသက်ခါးကြီးကိုအတ
င်းဆွဲ၍ဖက်ခါဖင်ကြီးကိုကော့မြှောက်၍စကော့ဝိုင်းသလိုလုပ်ပေးလိုက်၊ဘယ်ညာယမ်းသလိုလုပ်ပေးလိုက်နှင့်
သူ့ဆောင်ချက်နှင့်အညီလုပ်ပေးနေရာ၊ကိုဘသက်မှာအထူးဇိမ်တွေ့သွားရပြီး၊နို့

လေးနှစ်လုံးကိုဘယ်ညာဆုတ်ကိုင်ပြီးနှုတ်ခမ်းချင်းအပ်ခါ၊ တပြုတ်ပြုတ် စုပ်ရင်းစောက်ဖုတ်လေး
အတွင်းသို့လီးကြီးကိုဆုံထောင်းသလိုထောင်းထဲနေရာ၊အောက်မှဖြဲကားကော့မြှောက်ခံနေသော
မြဲမြဲအိလေးမှာ၊တစ်ကိုယ်လုံးရှိအကြောအချင်များဖျိုးဖျိုးဖျင်းဖျင်းဖြစ်လာရခါ၊ခြေဖျားလက်ဖျားလေး
များကုတ်ကွေးသွားမတတ်အရသာကိုအစွမ်းကုန်ခံစားလိုက်ရပြီး၊စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းထဲမှ
လချောင်းကြီးကိုပွတ်ပွတ်နှင့်ညှစ်ပေးရင်း၊စောက်ရေများရွဲအိုင်ထွက်ကျလာကာ၊တစ်ချီပြီးသွားရပြန်
သည်။အပေါ်မှလိုးဆောင်နေသောကိုဘသက်မှာလည်းတွန့်ကနဲဖြစ်သွားရကာ၊လီးအရင်းမှစိုးစိုးစစ်
စစ်နှင့်တစ်ကိုယ်လုံးအကြောဆွဲသလိုဆန့်ငင် ဆန့်ငင်ဖြစ်သွားရပြီး၊ မြဲမြဲအိလေး၏ပြီးနေဆဲ

စောက်ဖုတ်လေးအတွင်းသို့လီးကြီးကိုဆောင်ထိုးသွင်း၍ဆီးစပ်ချင်းဖိကပ်ကာ၊သုတ်ရေများကိုတစ်စစ်စစ်ပန်းလွတ်ထည့်လိုက်မိလေသည်။

နှစ်ဦးသားအပြီးချင်းဆုံသွားရ၍ကာမအရသာအထွတ်အထိပ်ကိုပြိုင်တူခံစားရင်း၊နှုတ်ခမ်းချင်းအပြန်အလှန်စုပ်နမ်းပေးရင်းဇိမ်ယစ်နေကြလေသည်။လီးနဲ့စောက်ပတ်အပ်လျက်သားမချွတ်ဘဲတန်းလန်းကြီးဇိမ်ယူမှိန်းနေကြရာ၊စောက်ရေနှင့်လရေများမှာစောက်ဖုတ်လေးထဲတွင်မဆန့်တော့ဘဲအပြင်သို့လျှံထွက်ကျလာရာဖင်ကြားမှတဆင့်အိပ်ယာခင်းများပင်ရွဲအိုင်ပေပွနေလေသည်။နှစ်ဦးသားပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာငြိမ်ပြီးအိပ်မောကျသွားကြပြန်သည်။

လမ်းထိပ်ကင်းတဲမှညည် နာရီပြန် ၂ ချက်ခေါက်သံသည်တိတ်ဆိတ်ညိမ်သက်နေသော အကာလကိုလှုပ်ခတ်နှိုးဆွလိုက်သည်။မြဲမြဲအိမ်ညီမျှအိပ်မောကျနေသည်မသိ၊တစ်စုံတစ်ယောက်ကမိမိအားလှုပ်ခါ၍နှိုးနေသည်ဟုမပီဝိုးဝါးထင်လာရပြီး၊မပွင့်ချင်ပွင့်ချင်ဖြင့်ကျိန်းစပ်ဖက်တွယ်နေသောမျက်လုံးကိုအတင်းစွတ်ဖွင့်၍လှုပ်နေသူအားကြည့်လိုက်မိရာ၊အခန်းတွင်းထွန်းထားသော ၇၅၀ပီမီးလုံးရောင်အောက်တွင်ရေချိုးပြီးစထမီရင်လျား၍ဆံပင်ကိုလည်းဖါးလျားဝေစွာဖြန့်ထားကာ၊မျက်နှာသုတ်ပုဝါကိုလက်၌ဆုပ်ထားသောဒေါ်မြရွှေအားမြင်တွေ့လိုက်ရသဖြင့်၊

‘ဟင် မေ မေ’

‘အေး ငါဘဲ ထစမ်းလင်ခိုးမ’

‘အမေ့ အမေ့ သမီး သမီး’

‘ဘာ သမီးလည်း ခိုးစရာရှားလို့ မအေ့လင်မှ ခိုးရတယ်လို့ဟယ်’

‘သ သမီး မှား မှား’

‘ဘာအခုမှ မှား ပါတယ်လည်း၊ဒီလိုဖြစ်မှာစိုးလို့ငါအတန်အတန်သတိပေးတဲ့ကြားကညီးမို့လို့ ဟင်း’

‘ဖျန်း ဖျန်း’

‘ရိုက် ရိုက်ပါ မေမေ ရယ် အမေ မကျေနပ်ရင်လဲသတ်ပစ်လိုက်ပါ’

‘အေး သတ်သင့်တယ်ထင်ရင်တော့သတ်ရမှာဘဲ ဟေ့’

သားအမိနှစ်ယောက်ဆူညံစွာအော်ဟစ်ရိုက်နှက်နေပေမဲ့၊တစ်နေကုန်တစ်ညလုံးလိုးဆောင်ထားရသဖြင့်အားအင်ကုန်ခမ်းသွားခါမောမောနှင့်ကုတင်ပေါ်၌အဝတ်အစားပင်မကပ်နိုင်ဘဲနှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မောကျနေသောကိုဘသက်တစ်ယောက်မှာဖြင့်တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်။

‘ဒါပေမဲ့ ညီးကိုငါ မသတ်ဘူးအေ၊ ဒါလောက်နန့်ကြောထတဲ့ညီးကိုတော့ပညာကောင်းကောင်းပေးမယ်၊ လာလိုက်ခဲ’

‘ဘယ ကိုလည်း အမေ’

‘ဘယ်ဖြစ်ဖြစ် မေးမနေနဲ့လာ’ ဒေါ်မြရွှေသည်တုံတုံရီရီဖြင့်ငိုရှိုက်နေသောမြမြကို ဇတ်ကနဲလက်ဆွဲ၍အခန်းအပြင်ဘက်သို့ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

ဝိုင်းစက်ကြည်လင်သောလမင်းသည်သတ္တလောကကြီးကိုအလင်းရောင်ဖြင့်ပြည့်လျက်လွှမ်းခြုံထားသဖြင့်လင်းချင်း၍နေသည်မှာနေ့ခင်းအလားထင်မှတ်ရလေတော့၏။ဒေါ်မြရွှေသည်သမီးဖြစ်သူမြမြအိအားလက်ဆွဲခေါ်လာသည်မှာအိမ်နောက်ဖေးရှိအဆောက်အဦးတစ်ခုအတွင်းသို့ဖြစ်သည်။မြမြအိမှာလည်းမိခင်၏ဇွတ်ဆွဲခေါ်ဆောင်လာမှုကြောင့်သာကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့်လိုက်လာခဲ့ရသဖြင့်ခန္ဓာကိုယ်၌အဝတ်အစားတစ်စုံတစ်ရာမျှမပါဘဲပကတိမိမွေးတိုင်း၊ဖေမွေးတိုင်းဝတ်လစ်စလစ်နဲ့ပင်အခန်းတွင်းသို့လိုက်ပါခဲ့ရလေ၏။အခန်းသည်အတော်ကျယ်ဝန်းသော်လည်းအိမ်ထောင်ပရိဘောဂတစ်စုံတစ်ရာမျှမ

ရှိတဲ့တစ်ပေအကျယ်အရှည်ခုနှစ်ပေခန့်ရှိတဲ့တန်းရှည်တစ်ခုသာရှိပြီး၊အခန်းထောင့်တစ်နေရာ၌မျက်ထုံးလေး ငါးဆယ်တုံးထပ်၍ထားသည်ကိုမြမြအိမြင်တွေ့နေရသည်။လေးပေမီးချောင်းထွန်းညှိထားသဖြင့်တခန်းလုံးလင်းချင်း၍နေ၏။

ဒေါ်မြရွှေသည်အခန်းတွင်းရောက်လျှင်ရောက်ချင်းမြမြအိအားခုံတန်းပေါ်၌ထိုင်စေလိုက်သည်။ မြမြအိမှာလည်းညို့ချက်မိသူအလားမိခင်ဖြစ်သူညွှန်ပြသောခုံတန်းရှည်ပေါ်၌အသာထိုင်ချလိုက်သည်။ဒေါ်မြရွှေသည်သမီးဖြစ်သူမြမြအိရဲ့ရှေ့တွင်ခြေစိုရပ်ပြီးရင်လျားထားသောထမီကိုဖြေလျော့ချွတ်ချလိုက်သည်။ဝင်းဝါသောအသာအရည်ရှိသူဖြစ်သဖြင့်မီးရောင်အောက်တွင်သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးအရောင်တောက်နေသည့်အလားလင်းလက်၍နေသည်ဟုမြမြအိတွေ့ထင်မိလိုက်ရသည်။ကလေးတစ်ယောက်အမေပင်ဖြစ်လင့်ကစားဒေါ်မြရွှေသည်လှပတောင်တင်းနေဆဲပင်၊ဝိုင်းသယောင်ရှိသော မျက်နှာကျနှင့်လိုက်လျောညီထွေမှုတွေကလည်းလှပမှုကိုခန့်ထည်စေပြန်သည်။ခေါင်းမှဆံပင်တွေကိုထုံးနှောင်ထားခြင်းမရှိသဖြင့်လည်းဖါးလျားဝေနေ၍နက်မှောင်သောဆံနွယ်တွေကသူမ၏ခန္ဓာကိုယ် နောက်ပိုင်းတစ်ခုလုံးကိုအနက်ရောင်မကမ္မလာလွှမ်းတင်ထားသည်။နှယ်၊တင်းရင်းပြည့်ဖြိုးမို့မောက်နေဆဲဖြစ်တဲ့ရွှေရင်အစုံကလည်းဟင်းပုဂံလုံးကြီးနှစ်လုံးမှောက်တင်ထားသည့်အလားထွားထွားအိအိနဲ့တုံဆတ်လှုပ်ခါနေသည်မှာလည်းတစ်မျိုးပင်ကြည်၍ကောင်းမှကောင်း။အနည်းငယ်ထူပွသယောင်ပုံပုံလေးဖြစ်နေတဲ့ဝမ်းပျင်းသားဝင်းဝင်းဝါဝါလေးနဲ့အတူ၊နက်ဝင်နေသောချက်ကလေးကည်းတစ်မျိုးပင်၊ပြည့်ဖြိုးတင်းရဲဆဲရှိနေတဲ့ပေါင်တန်ကြီးတွေကလည်းငှက်ပျောပင်လုံးကြီးနှယ်၊အဖျားသွယ်အရင်းတုတ်ခါတင်းမာပြီးရှိနေပြန်သည်။ခန္ဓာကိုယ်အချိုးနဲ့လိုက်ဖက်အညီဆုံးကတော့အိထွားစွင့်ကားနေသော တင်သားကြီးများပင်ဖြစ်သည်။ဝမ်းပျင်းသားအောက်ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာကော့နက်မှောင်ကွေးကောက်နေသည့်စောက်မွှေးများကလည်းကိုင်းတောကြီးများသဖွယ်ထူထပ်သိပ်သည်းစွာရှိနေပြန်သည်။အဲဒီဒီရဲ့အောက်မှာတော့မို့ဖေါင်းတင်းမာစွာဖြင့်ရှိနေတဲ့စောက်ဖုတ်ကြီးကတော့ခန့်ထည်လွန်းလှသည်ဟု မြမြအိထင်မှတ်မိလိုက်သည်။စောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းထိပ်ရှိရသာဖူးဟုဆိုအပ်သောစောက်စိမှာလည်းပဲကြီးစေ့ခန့်ချွန်ထွက်၍လောကကြီးကိုစိမ်ခေါ်နေသရောင်၊စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုကလည်းသွေးဝပြီးစမျော့ကြီးများသဖွယ်ဖေါင်းကြွတင်းမာနေသည်ကိုလည်းမြမြအိမြင်တွေ့နေရပြန်ပါသည်။

ဒေါ်မြရွှေသည်နဖူးပေါ်ဝဲကျလာသောဆံပင်များကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ပင်တင်လိုက်ပြီးအံ့ကြော့ဝေစွာငေးငေးမာကြည့်နေသောမြမြအိရဲ့ပုခုံးလေးနှစ်ဖက်ကိုဆုပ်ကိုင်မယူလိုက်ရာ၊မြမြအိမှာလည်းအလိုက်သင်မှတ်တတ်ထ၍ရပ်လိုက်မိရပြန်သည်။မျက်နှာချင်းဆိုင်နီးကပ်စွာရပ်မိချိန်မှာတော့သူမ၏မေးလေးနှစ်ဖက်ကိုဆုပ်ကိုင်မေ့ယူလိုက်ခါ၊ဖူးဖူးရွှေနှုတ်ခမ်းလေးကိုမိမိပါးစပ်ဖြင့်ဖိကပ်ဆုတ်ယူနမ်းရှိုက်လိုက်လေရာ။မြမြအိခါးလေးကော့ခေါင်းလေးမော့၍ရောင်ရမ်းပြီးဒေါ်မြရွှေ၏နောက်ကျောကိုတင်းကျပ်စွာဖက်တွယ်မိလိုက်ရပြန်ပါသည်။ပူနွေးသောအနမ်းစများကြောင့်မြမြအိအနေဖက်နေသည်။လျှာချင်းထိုနှိုက်ကလိမ္မာကလည်းတမျိုးအခံရခက်သည်။နှုတ်ခမ်းကိုနမ်းစုပ်ခြင်းနဲ့အတူလက်တစ်ဖက်ကလည်းသူမ၏ပေါင်ကြားမှစောက်ပတ်ကလေးကိုပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီးပွတ်သပ်ဆုပ်ချေမှုကိုလည်းတစ်ပြိုင်တည်းခံစားနေရပြန်တော့၊

‘အွန့် ဟွန့် အွန်း ဟင်းဟင်း’

မြမြအိတစ်ကိုယ်လုံးပုရွက်ဆိတ်များထောင်သောင်းမကတက်လာသလိုတရွရွဖြင့်ရှိနေသည်မှာလည်း၊သွေးခုံနှုံးတို့မြန်ဆန်လာစေပါသည်။နို့တစ်ဖက်ကိုငုံစို့ချင်းခံလိုက်ရပြန်သလို၊နို့တစ်ဘက်ကို

လည်းဆုတ်ချေခြင်းခံနေရပြန်ပါသည်။မိတောင်နေပြီးဖြစ်တဲ့နို့သီးခေါင်းလေးကိုသွားနှစ်ခုကြားမှာ ညှပ်ပြီးဖိကြိတ်လိုက်ပြန်တော့။

‘အ့ အမေ့ အမေ ဟင်း ဟင်း ဟီး ဟီး’ ခါးလေးကိုလိမ်ဖယ်၍ရုန်းကန်တွန့်လိမ်ရင်းမပွင့်တ ပွင့်ငြီးထွားလိုက်ရသည်အထိအရသာကိုခံစားကောင်းအီလွန်းလှသည်။

ပွတ်သပ်နမ်းစုပ်ချင်းများနဲ့အတူမြမြအိခန္ဓာကိုယ်လေးသည်ရင်စို့နို့ပါးမြင့်တဲ့ခုံတန်းရှည်လေးပေါ်သို့ပက် လက်လန်၍ကျသွားပြန်ပါသည်။ခြေနှစ်ချောင်းကခုအစွန်းမှာတစ်ဘက်တစ်ချက်ကား၍တွဲ လောင်းကျနေပြီးအပေါ်ပိုင်းကတော့ခုံတန်းပေါ်မှာရှိနေရာ၊မီးရောင်အောင်၌သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်လေး သည်ဖြစ်ညှစ်ခြင်စရာကောင်းနေပြန်ပါသည်။အသက်ပြင်းပြင်းရှူလိုက်တိုင်းရွှေရင်အစုံကလှိုင်းထန်လှုပ်ခါ နေသည်။ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုဖြဲကား၍ထားရသဖြင့်လည်းသူမ၏စောက်ပတ်ကလေးမှာနီရဲ ပေါင်းမို့၍ပြုအာ၍နေသည်။နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ကြိမ်နမ်းစုပ်ခြင်းခံလိုက်ရပြီးပါးနှစ်ဖက်၊မေးစေ့လုံးလုံး လေးကိုမထိတထိကိုက်ပြီးတော့ရင်နုသားပြေဝင်းဝင်းကို၊ အိုတဖြေးဖြေးနဲ့နို့လေးတွေပေါ်ရောက် လာပြန်သည်။ကျိန်းစပ်နာကျင်သည်အထိပွတ်ချေခြင်းခံလိုက်ရပြန်သည်။သွေးများပင်ပူထူလာသည်။

ခံစားမှုများသည်လည်းဆင့်ကဲဆင့်ကဲကောင်းလာသည်။ဇိမ်အတွေ့နေရသည်။လှိုင်းလုံးကြီးများစီးသလိုနိမ့် ကနဲ၊သိမ်ကနဲရှိလှသည်။နို့နှစ်လုံးကိုအားပါးတရစို့နေရင်းမှဝမ်းပြင်းသားလေးကိုနမ်းစုပ်ခြင်းခံလိုက်ရပြန်ပါ သည်။ပြီးတော့နွေးကနဲပေါင်ခြုံကြားမှခံစားလိုက်ရပြီးနူးညံ့သောအထိအတွေ့နဲ့အတူ လေပူလေးများကလည်းစောက်ဖုတ်ကလေးကိုတိုးထိကစားလာပြန်တော့။မြမြအိဖင်လေးကိုဖင်လေးကိုမြှောက် လိုက်မိသည်။လျှာစောင်းကလည်းစောက်ပတ်အကွဲကြောင်းအတိုင်းထက်အောက်စုံဆန်သွားပြီး၊စောက်စေ့ နီတာရဲလေးကိုခလုတ်တိုက်သလိုမထိတထိတို့ထိလိုက်ပုံကအသံအူများပျောင်း ဆန်ကုန်ပလားမှတ်ရသည်။နွေးထွေးနူးညံ့သောလျှာလေးဟာစောက်ခေါင်းအတွင်းကိုရောက်နိုင်သမျှဝင်ရောက် လာပြီးအတွင်းသားများကိုထိုးကလိမ္မေ့နှောက်လိုက်တော့၊မြမြအိခေါင်းလေးဘယ်ညာရမ်းခါပစ်လိုက်ရင်း မှ။

‘အား ဟင်း ဟင်း အိုး ဟိုး အဟီးဟီး’

မျက်စေ့လေးစုံမှတ်ပြီးဇိမ်အတွေ့ကြီးတွေ့နေမိသလို၊ကလိချက်၊ဆွချက်များကြောင့်စောက်ခေါင်းတစ်လေ ာက်စိမ့်ကျင်တက်လာသလိုတထစ်ထစ်နဲ့အရည်များပန်းထွက်ကုန်သည်မှာစောက်ပတ်တစ်ခုလုံးရှိကလီစာများ ကိုစိုစွဲကုန်ပြန်ပါသည်။စောက်ပတ်ကလေးကိုအသာကုန်းယက်ခြင်း၊မှတ်ခြင်းခံနေသလိုမမှီမကန်းနဲ့နို့နှစ်လုံး ကိုလည်းဆွဲကိုင်ဆုပ်ချေပေးနေမှုကလည်း။မြမြအိရမ္မက်များလှိုင်းလုံးကြီး များဆီးစပ်ကိုပြေလာသလို၊တစ်လုံးပြီးတစ်လုံးကမ်းစပ်ကိုလှိုင်းလုံးရိုက်ခတ်သလို၊မိမိ၏ခံစားမှုအာရုံ များကိုအင်နှင့်အားနှင့်နို့ဆွလာသည်မှာအားမရနိုင်တော့၊ခေါင်းလေးရမ်းခါနေသလို၊ဖင်လေးကို လည်းမြှောက်ကြွမြှောက်ကြွဖြင့်၊တဟင်းဟင်း ငြီးငြူနေမိပြန်၏။ခံစားမှု၏အမြင့်ဒီဂရီများကြောင့် မျက်စေ့ထဲမှာဖြိုးဖြိုးဖျတ်ဖျတ်အရောင်တွေလက်နေသည်။စောက်ဖုတ်လေးထဲမှာအရည်များက လည်းထွက်ဘဲထွက်နိုင်လွန်း၏။ခုံစွန်း၌အိုင်ထွန်းနေသည်။

ဒေါ်မြရွှေမြမြအိအားအချိန်အတန်ကြာမျှနို့ဆွပြီး၊မြမြအိရမ္မက်ဆန္ဒတွေတရှိန်ရှိန်ခံစားနေပြီဟုအတတ်သိ လိုက်မှလက်ခလယ်နှင့်လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းပူး၍အနည်းငယ်ရောင်ကိုင်း၍နီရဲအာစပြုနေ သောမြမြအိရဲ့စောက်ပတ်အတွင်းကိုထိုးနှိုက်ပြီး၊မေ့နှောက်ခါလက်ကိုကစားပေးနေပြန်ပါသည်။

မြမြအိမှာမျက်လုံးလေးတင်းတင်းမှိတ်အံ့ကြိတ်၍ကော့လိမ်ပြန်ခါရမ္မက်ဆန္ဒနှောက်ကိုတကောက်ကောက် လိုက်ပါမိရပါတော့၏။

‘အား အဟင်း ဟင်း ရှီး ကျွတ်ကျွတ်’ ‘စွတ် စွတ် ပြွတ် ပြွတ်’ အရည်များဖြင့်စွတ်စိုနေသော ကြောင်လက်ချောင်းကလေး များစောက်ပတ်အတွင်းဝင်တိုင်းထွက်တိုင်း တစွတ်စွတ် အသံများ ထွက်ပေါ်နေသည်မှာတိတ်ဆိပ်သောအခန်းလေးထဲ၌ဆူညံနေသည်။ခံစားမှုအရသာကလည်းတစ ထက်တစပိုကဲလာ၍မြမြအိမှာ၊မျက်လုံးစုံမှိတ်အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်၊လက်ကလေးနှစ်ဘက်ကလည်းခုံစွန်းနှစ် ဘက်ကိုတင်းတင်းကြီးဆုပ်ကိုင်ရင်းခါးကော့ဖင်မြောက်နဲ့ရှိနေပြန်ပါသည်။

ဒေါ်မြရွှေအားရအောင်နှိုးဆွပေးပြီးမြမြအိခံစားမှုအထွတ်အထိပ်ရောက်နေပြီဟုသိလိုက်မှအနိုးအဆွကိုရ ပ်တန့်၍နာသီးဖျား၌ချွေးလေးများစို့နေသောမြမြအိရဲ့မျက်နှာကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီးကျေနပ်စွာတစ်ချက်ပြ ပုံးလိုက်ရင်းလက်ခတ်ကိုတဖျောင်းဖျောင်းတီးခတ်လိုက်သလိုပါးစပ်ကလည်း တရွှီးရွှီးလေချွန်လိုက်တော့။

‘အီး အီး ဟီး အီး’ သံတစ်ချက်နဲ့အတူတပြောင်းပြောင်းမြည်သံနဲ့အတူမကျီးစေ့ရောင်မြင်းသိုး တစ်ကောင်အခန်းတွင်းကိုလည်ဆံတဖွားဖွားနဲ့ဝင်လာပါသည်။

မြမြအိပတ်ဝန်းကျင်ကိုအာရုံမထားနိုင်တော့၊တွေဝေငေးမောစွာခံစားမှုနောက်ကိုအာရုံစေစားမနေဆဲပင်ကြ ဖစ်သည်။

ဒေါ်မြရွှေသည်အနားတိုးကပ်လာသောမြင်းခေါင်းကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ပွတ်သပ်ရင်း ရွတ်ကနဲ ရွတ်ကနဲ မြင်းနှုတ်သီးကိုနမ်းလိုက်ပြီးမြင်းကြီးကိုခုံပေါ်ကားယားခွရပ်တန့်စေလိုက်သည်။မြင်းက လည်းဘယ်အချိန်ကသင်ပြထားသည်မသိ၊သခင်မ၏အလိုကိုသိဘိအလား၊တရမ်းရမ်းနှင့်လှုပ်ခါနေ သောမိမိ၏အတန်ကြီးကိုအစွမ်းကုန်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ဒေါ်မြရွှေသည်ကြီးထွားရှည်လျားလှသော မြင်းတံဆာကြီးကိုအတန်ကြာပွတ်သပ်နေပေးပြန်ရာ၊မြင်းကြီး၏တံဆာထိပ်မှအရည်များပင်စိမ့်ထွက်လာသ ည်အထိ။အရည်များစိုရွဲနေသည်မြမြအိရဲ့စောက်ခေါင်းဝတွင်မြင်းကြီး၏တံဆာကိုကိုင်၍တေ့ ပေးပြီးမြင်းကြီး၏တင်ပါးကိုခတ်ဆတ်ဆတ်ကလေးတစ်ချက်ရိုက်လိုက်ရာ၊မြင်းကြီးမှာ ‘ဟီး ဟီး’ ဟုအသံပြုရင်း၊သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုညွတ်ချလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်၊အတန်ငယ်ပြဲအာနေသော မြမြအိရဲ့စောက်ခေါင်းဝမှနေ၍မြင်းတံဆာကြီးမှာ တမြစ်မြစ်မြည်ဟီးပြီးဝင်သွားလေတော့ရာ။

‘အား အား အမေ့ အမလေး သေပါပြီ’ အာခေါင်ခြစ်၍အော်လိုက်သောမြမြအိရဲ့အော်သံကြောင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာအိပ်မောကျနေသောကိုဘသက်လန့်နိုးသွားပြီး။

‘မြ မြ ဘာဖြစ်တာလဲ ဘာဖြစ်တာလဲ’

မြမြအိပ်ယာမှငုတ်တုတ်ထိုင်ရင်း၊တုန်ရီလှုပ်ခါနေသောရင်ကိုဖိရင်းမှ

‘အမေ အမေ မြင်း မြင်း အိပ် အိပ်မက်’

‘အော် ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ အိပ်မက်’

‘ကြည့်စမ်း ကြည့်စမ်း ဘယ်လောက်များသရမ်းသလဲလို့၊ကိုကိုဟာကြီးကအိကိုခေါင်းညိတ် ညိတ်ပြီးခေါ်နေတယ်၊အဟင်း ဟင်း ဟင် တော်တော်ကဲတဲ့ဟာကြီး’ ဟုခပ်အစ်အစ်လေသံနှင့် ညုခွဲခွဲလေးပြောရင်းကလီးတန်ကြီးကိုဆုတ်ကိုင်ကာ၊ရှေ့တိုးနောက်ငင်ဝှင်းတိုက်၍ပေးလိုက်သည်အတွက်ကို ဘသက်မှာအသက်ရှူသံပြင်းပြင်းနှင့် တရွှီးရွှီး တဟင်းဟင်းနှင့်ရမ္မက်ထန်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်နှင့်အားရကျေနပ်စွာဖြင့် သွက်သွက်လက်လက်ဝှင်းတွက်ပေးနေလေသည်။

ကိုဘသက်ကမြမြအိခေါင်းမှဆံပင်များကိုပွတ်သပ်ပေးရင်းအရသာခံနေရာမှ

‘အိလေး ကိုကိုလီးကြီးကိုမချစ်ဘူးလာဟင်’

‘မေးရက်လိုက်တာ ကိုကိုရယ် အိကိုလိုးမှသာလို့ပါတော့ကိုကိုရယ်’

‘အား ပါး ပါး ကောင်းလိုက်တာ ကိုကိုရယ် ဆောင် ဆောင် ဟင်း သွပ် သွပ် အား အား
ကောင်းလိုက်တာကိုကို ဒါကြောင့် အား အား ကောင်း ကောင်း အား အား’